

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **65** Ljubljana, četrtek **20. 10. 2016**

ISSN **1318-0576** Leto **XXVI**

MINISTRSTVA

2797. Pravilnik o strokovnih nazivih v knjižnični dejavnosti

Na podlagi petega odstavka 39.b člena Zakona o knjižničarstvu (Uradni list RS, št. 87/01, 96/02 — ZUJIK in 92/15) izdaja minister, pristojen za kulturo,

PRAVILNIK o strokovnih nazivih v knjižnični dejavnosti

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik določa strokovne nazive v knjižnični dejavnosti. Podrobneje določa postopek imenovanja ter splošne in posebne pogoje za imenovanje v strokovne nazive za strokovne knjižničarske delavce, roke in način predložitve vloge ter obvezna dokazila, imenovanje, mandat in pristojnosti komisije za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti ter način odločanja o imenovanju v strokovni naziv.

(2) Po tem pravilniku so v strokovne nazive lahko imenovani strokovni knjižničarski delavci, ki so zaposleni v knjižnicah iz 7. člena Zakona o knjižničarstvu (Uradni list RS, št. 87/01, 96/02 — ZUJIK in 92/15, v nadaljnjem besedilu: zakon), in v drugih organizacijah, ki delujejo na področju knjižnične dejavnosti, razen strokovnih delavcev v šolskih knjižnicah.

2. člen

(pomen izrazov)

V tem pravilniku uporabljeni izrazi pomenijo:

– »anotacija« je zgoščena objektivna predstavitev vsebine knjige oziroma drugega knjižničnega gradiva, namenjena javnosti, in obsega najmanj 200 besed oziroma 1.600 znakov,

– »avtorska objava« je objava individualne intelektualne stvaritve s področja knjižnične dejavnosti na katerem koli mediju, ki upošteva vsaj minimalna merila za strokovne objave, in sicer ima naslov, uvod, jedro, ki obravnava strokovno vprašanje ali uporabo znanja v praksi, razpravo in zaključek ter navedbo virov in literature,

– »avtorski povzetek« je zgoščena, neocenjujoča predstavitev vsebine dokumenta, ki lahko nadomesti branje izvornika in ga napiše avtor sam. Povzema glavne, bistvene misli napisanega sporočila. Vsebovati mora najmanj 250 besed oziroma 2.000 znakov,

– »bibliotekarski izpit« pomeni izpit v skladu z 39.b členom zakona in pravilnikom, ki ureja bibliotekarski izpit,

– »članek« je avtorska objava v kontinuiranem viru oziroma samostojni sestavek ali poglavje v monografski publikaciji,

– »delovna skupina« je skupina formalno imenovanih posameznikov, ki uresničujejo skupni program za doseganje konkretnih strokovnih ciljev,

– »delovne izkušnje na področju knjižnične dejavnosti« pomenijo redno, daljše časovno obdobje trajajoče strokovno knjižničarsko delo v knjižnicah iz 7. člena zakona ali v drugih organizacijah,

– »druge organizacije, ki delujejo na področju knjižnične dejavnosti«, so po tem pravilniku pravne osebe javnega prava, ki niso knjižnice, vendar v skladu z 2. členom zakona delujejo tudi na področju ali za potrebe knjižnične dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: druge organizacije),

– »knjižnična dejavnost« je dejavnost knjižnice, ki je pravna oseba ali njena organizacijska enota, oziroma druge organizacije iz sedme alineje tega člena, ki se izvaja v skladu z zakonom,

– »kritika, recenzija« je avtorska objava v znanstveni ali strokovni publikaciji, v kateri avtor ocenjuje ali dokazuje pravilnost/nepravilnost nekega znanstvenega ali strokovnega dela, merila, mnenja ali ugotovitve in/ali izpodbija/podpira/ocenjuje ugotovitve, dela ali mnenja drugih avtorjev. Poudarek je na prikazu strokovnega mnenja oziroma sodbe o znanstvenem, strokovnem ali umetniškem delu, zlasti glede na njegovo kakovost,

– »mentorstvo« je izvajanje pedagoškega dela s posameznikom po določenem pisnem programu s področja knjižnične dejavnosti. Sem sodi mentorstvo strokovnih knjižničarskih delavcev pripravnikom in študentom na obvezni študijski praksi oziroma mentorstvo pri specialističnih nalogah ter pri strokovnem usposabljanju za opravljanje bibliotekarskega izpita,

– »poljudni članek« je članek, ki strokovno ali znanstveno vsebino prikaže na poljuden način in je namenjen popularizaciji znanstvenih in strokovnih spoznanj,

– »posebna knjižnična zbirka« (tudi posebna zbirka knjižnice) je po različnih jasno določenih merilih zbran in oddeljen del zbirke knjižničnega gradiva knjižnice. Posebna knjižnična zbirka mora imeti katalog knjižničnega gradiva. Knjižnica organizira posebne knjižnične zbirke za opravljanje nalog na domoznanskem ali informacijskem področju oziroma za opravljanje dejavnosti za skupine uporabnikov s posebnimi potrebami,

– »posebna podatkovna zbirka« je računalniška zbirka bibliografskih, faktografskih, besedilnih, slikovnih ali drugih podatkov, zbranih po različnih strokovnih merilih, namenjena poizvedovanju in javni predstavitvi podatkov. Osnovni knjižnični katalogi niso posebna podatkovna zbirka,

– »posebni dosežek« je teoretično, raziskovalno ali strokovno delo, ki pomembno prispeva k razvoju bibliotekarske stroke ali knjižnične dejavnosti v Republiki Sloveniji in je kot tako javno priznано ali ima izkazano odmevnost v domači in/ali mednarodni bibliotekarski javnosti,

– »predgovor, spremna beseda« je pisna individualna intelektualna stvaritev strokovnega knjižničarskega delavca, objavljena pred ali za glavnim besedilom, ki opisuje vsebinske in druge značilnosti glavnega besedila ali njegovega avtorja,

– »projekt« je zaključena celota med seboj povezanih aktivnosti, za katere sta značilna skupni cilj in sodelovanje različnih sodelavcev. Zaključen mora biti v predpisanem času v skladu s projektno specifikacijo. Izvaja ga projektna skupina, ki jo oblikujejo raziskovalci/sodelavci ene ustanove ali več ustanov. Vodja projekta je ena oseba, drugi sodelujoči so sodelavci projekta. Rezultati projekta so (glede na to, ali je projekt temeljni ali razvojni) nova spoznanja, nove metode dela, novi postopki, nove storitve ali proizvodi in podobno,

– »razstava« je vsebinsko zaokrožena predstavitev po strokovnih merilih izbranega knjižničnega ali drugega gradiva, ki je namenjena seznanjanju javnosti z vlogo in pomenom vsebine izbrane teme ali avtorja ter dejavnostjo in storitvami knjižnic,

– »recenzenstvo« je oblikovanje pisnih strokovnih mnenj, namenjenih uredniku publikacije oziroma napisanih na njegovo pobudo, o kakovosti oziroma ustreznosti pisnega avtorskega dela pred objavo,

– »selektivna osebna bibliografija s področja knjižnične dejavnosti« je po pravilih stroke pripravljene seznam avtorskih objav, namenjenih strokovni javnosti, ki mora vključevati tudi COBISS ID vsake od vključenih bibliografskih enot,

– »spletno mesto« je vsebinsko zaokroženi, organizirani in strukturirani skupek spletnih strani s področja knjižnične dejavnosti s predstavitev dejavnosti in vsebin uporabnikom, npr. spletno mesto knjižnice, projekta, društva ipd.,

– »strokovna monografija« je samostojna zaključena publikacija, v kateri se strokovno obravnava neki problem, vprašanje ali predmet. Publikacija mora imeti predpisane sestavine za pridobitev CIP in ISBN ter obsegati več kot 49 strani,

– »strokovni blog« je spletno mesto s poljudnimi ali strokovnimi prispevki s področja knjižnične dejavnosti, ki jih avtor ali več avtorjev objavlja v kronološkem zaporedju in jih bralci lahko komentirajo,

– »strokovni članek« je članek, v katerem je opisana uporaba znanja v praksi,

– »strokovni knjižničarski delavec« je strokovni delavec v skladu z drugim odstavkom 39. člena zakona, ki opravlja temeljna strokovna dela za izvajanje knjižnične dejavnosti,

– »urednik« je formalno imenovana oseba, odgovorna za izvajanje uredniške politike publikacije ali spletnega mesta, njeno pripravo in objavo ter sodelovanje z avtorji in recenzenti. Ime urednika mora biti navedeno v publikaciji (urednik, glavni urednik, odgovorni urednik),

– »znanstvena monografija« je samostojna zaključena publikacija, v kateri se znanstveno, sistematično in izčrpno obravnava neki problem, vprašanje ali predmet. Publikacija mora biti recenzirana in imeti predpisane sestavine za pridobitev CIP in ISBN ter obsegati več kot 49 strani,

– »znanstveni članek« je članek, v katerem so opisani potek in izsledki znanstvene raziskave in avtorjeva lastna dognanja. Objavljen je v znanstveni reviji z recenzentskim sistemom sprejemanja objav.

II. POGOJI ZA IMENOVANJE V STROKOVNI NAZIV

3. člen

(splošni pogoji za imenovanje v strokovni naziv)

(1) Strokovni knjižničarski delavec je lahko imenovan v strokovni naziv iz 14. člena tega pravilnika, in sicer glede na stopnjo izobrazbe in opravljeni ustrezni bibliotekarski izpit.

(2) Strokovni knjižničarski delavec je imenovan v strokovni naziv, če:

- ima izobrazbo, določeno v 14. členu tega pravilnika,
- je opravil bibliotekarski izpit in
- izpolnjuje druge pogoje, določene s tem pravilnikom.

(3) Drugi pogoji za imenovanje v strokovni naziv so:

- delovne izkušnje na področju knjižnične dejavnosti,
- opravljanje strokovnega dela,
- strokovna usposobljenost za opravljanje strokovnega dela,
- posebni dosežki na področju knjižnične dejavnosti.

4. člen

(ugotavljanje izpolnjevanja pogoja delovnih izkušenj)

(1) Delovne izkušnje na področju knjižnične dejavnosti se štejejo od začetka opravljanja dela na področju knjižnične dejavnosti.

(2) Za eno leto delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti se šteje redna zaposlitev na delovnem mestu strokovnega knjižničarskega delavca s polnim delovnim časom v trajanju 12 mesecev. Če delavec dela s krajšim delovnim časom, se mu za eno leto delovnih izkušenj šteje seštevček v daljšem časovnem obdobju, ki pomeni opravljanje dela v polnem delovnem času.

(3) Pri manjšem obsegu dela v koledarskem letu se za eno leto šteje seštevček 12 mesecev dela v več koledarskih letih.

5. člen

(ugotavljanje izpolnjevanja pogoja opravljanja strokovnega dela)

(1) Strokovno knjižničarsko delo obsega vsebine, navedene v prvem odstavku 2. člena zakona, ki jih opravljajo knjižničar, višji knjižničar, bibliotekar pomočnik, bibliotekar, bibliotekar z magisterijem znanosti in bibliotekar z doktoratom.

(2) Strokovno delo, ki se upošteva kot pogoj za imenovanje v strokovni naziv v drugih organizacijah po tem pravilniku, obsega tudi druge vsebine dela, ki se nanašajo na knjižnično dejavnost.

6. člen

(ugotavljanje izpolnjevanja pogoja strokovne usposobljenosti)

(1) Strokovna usposobljenost strokovni knjižničarski delavec izkazuje z dosežki pri strokovnem knjižničarskem delu, kot so avtorske objave, urejanje publikacij, strokovna predavanja, sodelovanje pri razvojnih in raziskovalnih projektih, priprava razstav, pedagoška dejavnost in popularizacija knjižnične dejavnosti, izboljšave strokovnih postopkov ter razvoj in uvedba novih storitev, aktivno sodelovanje v strokovnih telesih in združenjih, pridobljeno dodatno strokovno in funkcionalno znanje, prejeta osebna priznanja in nagrade.

(2) Strokovna usposobljenost se izkazuje na podlagi pisnih dokazil za posamezni dosežek s področja knjižnične dejavnosti, kot so sklepi o imenovanjih članov delovnih teles, članov projektne skupine, sezname predavateljev, raziskovalna poročila, poročila o izvedbi projekta, selektivna osebna bibliografija s področja knjižnične dejavnosti oziroma kopija objavljenega besedila, če gre za krajšo objavo, ipd. Uspešno opravljeno strokovno ali funkcionalno izpopolnjevanje se izkazuje s potrdili o udeležbi ali uspehu, ki morajo vsebovati poleg podatkov o izvajalcu in udeležencu še ime programa in njegovo trajanje v dnevih ali urah.

(3) Za imenovanje v strokovni naziv mora strokovni knjižničarski delavec zbrati število točk, določeno s tem pravilnikom. Če je kandidat že pridobil strokovni naziv, se število doseženih točk, ki je bilo upoštevano pri pridobitvi zadnjega strokovnega naziva, upošteva pri ugotavljanju izpolnjevanja pogoja doseženih točk za imenovanje v strokovni naziv, ki ga želi pridobiti.

(4) Strokovna usposobljenost se ocenjuje na podlagi meril za ocenjevanje strokovne usposobljenosti v knjižnični dejavnosti, ki so v prilogi, ki je sestavni del tega pravilnika. Merila za posamezni dosežek so izražena v točkah. Točke se seštevajo.

(5) Posebni dosežki se ocenjujejo na podlagi izpolnjevanja zahtev, navedenih v četrti točki tretjega odstavka 20. člena tega pravilnika.

III. POSTOPEK IMENOVANJA V STROKOVNI NAZIV

7. člen

(odločanje o imenovanju v strokovni naziv)

(1) O imenovanju v strokovni naziv po tem pravilniku odloča predstojnik nacionalne knjižnice (v nadaljnjem besedilu: predstojnik) z odločbo po predhodnem mnenju komisije za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem pravilniku, po postopku, predpisanem v tem poglavju.

(2) Predstojnik podeli strokovni naziv s 15. majem tekočega leta, če je bila vloga vložena do vključno 31. januarja tekočega leta.

(3) Zoper odločitev se kandidat lahko pritoži na ministristvo, pristojno za kulturo, v 15 dneh po vročitvi. O pritožbi odloči pristojni minister v 60 dneh.

8. člen

(imenovanje, mandat in pristojnosti komisije za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti)

(1) Predstojnik na podlagi neposrednega povabila k sodelovanju imenuje komisijo za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: komisija) za pet let. Članstvo v komisiji je omejeno na največ dva zaporedna mandata.

(2) Komisija obravnava vloge iz 11. člena tega pravilnika in podaja mnenja o izpolnjevanju pogojev za pridobitev strokovnega naziva v skladu s tem pravilnikom. Mnenja komisije morajo biti obrazložena.

9. člen

(sestava komisije za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti in pogoji za člane)

(1) Komisija ima predsednika in najmanj štiri člane. Predsednik in člani morajo imeti najmanj visokošolsko izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje, in vsaj strokovni naziv bibliotekarski specialist. Predsednik komisije mora biti priznani strokovnjak s področja knjižnične dejavnosti in mora imeti najmanj 20 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti.

(2) Komisija ima tudi dva strokovna tajnika. Strokovna tajnika nista člana komisije. Strokovna tajnika imenuje predstojnik s sklepom o imenovanju komisije.

10. člen

(sedež in način dela komisije za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti)

(1) Komisija deluje pri nacionalni knjižnici.

(2) O sejah komisije se vodi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in strokovni tajnik.

(3) Komisija dela po poslovniku, ki ga sprejme z večino glasov vseh svojih članov.

11. člen

(vloga za pridobitev strokovnega naziva v knjižnični dejavnosti)

(1) Strokovni knjižničarski delavec, ki želi pridobiti strokovni naziv iz 14. člena tega pravilnika, mora vložiti vlogo za imenovanje v strokovni naziv v elektronski obliki na obrazcu »vloga za imenovanje v strokovni naziv«, dostopnem na spletni strani nacionalne knjižnice (v nadaljnjem besedilu: elektronska vloga). Elektronska vloga mora biti vložena najpozneje do vključno 31. januarja tekočega leta in mora vsebovati najmanj:

- osebne podatke in podatke o zaposlitvi,
- strokovni naziv, ki ga želi strokovni knjižničarski delavec pridobiti,
- podatke o zaposlitvi na delovnem mestu strokovnega knjižničarskega delavca.

(2) Če elektronska vloga iz prejšnjega odstavka ni digitalno podpisana, mora strokovni knjižničarski delavec ob elektronski vlogi na poštni naslov nacionalne knjižnice oddati tudi podpisano vlogo v natisnjeni obliki.

(3) K vlogi za pridobitev strokovnega naziva v knjižnični dejavnosti mora priložiti:

- življenjepis s podatki o strokovnem delu,
- dokazila o izpolnjevanju posameznih pogojev za pridobitev strokovnega naziva,
- dokazila o morebitnih že pridobljenih strokovnih nazivih na podlagi zakona in
 - za pridobitev strokovnih nazivov iz četrtega odstavka 17. in četrtega odstavka 18. člena ter strokovnih nazivov iz 19. in 20. člena tega pravilnika tudi selektivno osebno bibliografijo s področja knjižnične dejavnosti kot dokazilo za izpolnjevanje pogoja »avtorske objave« iz razdelka I iz priloge tega pravilnika.

12. člen

(popolnost vloge za pridobitev strokovnega naziva v knjižnični dejavnosti)

Če komisija ugotovi, da iz vloge ni mogoče razbrati izpolnjevanja pogojev iz drugega in tretjega odstavka 3. člena tega pravilnika, se strokovnega delavca pozove k dopolnitvi vloge v roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni od prejema poziva. Če vloga v danem roku ni dopolnjena, jo komisija obravnava takšno, kakor je bila vložena.

13. člen

(ocenjevalec za presojo izpolnjevanja pogojev za naziv bibliotekarski višji svetnik)

Za podeljevanje strokovnega naziva bibliotekarski višji svetnik lahko za presojo izpolnjevanja pogojev iz tretjega odstavka 20. člena tega pravilnika predstojnik imenuje posebnega ocenjevalca. Ocenjevalec mora biti priznani strokovnjak s področja knjižnične dejavnosti, imeti mora doktorat znanosti in vsaj 20 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti.

IV. IZOBRAZBA IN STROKOVNI NAZIVI

14. člen

(vrste strokovnih nazivov)

(1) S srednjo strokovno izobrazbo ali srednjo splošno izobrazbo (v nadaljnjem besedilu: srednješolska izobrazba) lahko knjižničar pridobi naslednje strokovne nazive:

- knjižničarski referent,
- višji knjižničarski referent,
- samostojni knjižničarski referent.

(2) Z višjo strokovno izobrazbo oziroma z izobrazbo, ki po zakonu ustreza višji strokovni izobrazbi (v nadaljnjem besedilu: višješolska izobrazba), lahko višji knjižničar pridobi naslednje strokovne nazive:

- bibliotekarski sodelavec,
- višji bibliotekarski sodelavec,
- samostojni bibliotekarski sodelavec.

(3) Z visokošolsko izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih prve stopnje, oziroma z izobrazbo, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi prve stopnje (v nadaljnjem besedilu: visokošolska izobrazba prve stopnje), lahko bibliotekar pomočnik pridobi naslednje strokovne nazive:

- bibliotekarski referent,
- višji bibliotekarski referent,
- samostojni bibliotekarski referent.

(4) Z visokošolsko izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, oziroma z izobrazbo, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje (v nadaljnjem besedilu: visokošolska izobrazba druge stopnje), lahko bibliotekar pridobi naslednje strokovne nazive:

- samostojni bibliotekar,
- višji bibliotekar,
- bibliotekarski specialist.

(5) S specializacijo po univerzitetnih programih ali z magisterijem znanosti (v nadaljnjem besedilu: magisterij znanosti) lahko bibliotekar pridobi naslednje strokovne nazive:

- bibliotekarski svetovalec,
- višji bibliotekarski svetovalec,
- nižji bibliotekarski svetnik.

(6) Z doktoratom znanosti (v nadaljnjem besedilu: doktorat) lahko bibliotekar pridobi naslednja strokovna naziva:

- bibliotekarski svetnik,
- bibliotekarski višji svetnik.

(7) Strokovni nazivi, pridobljeni v skladu s tem pravilnikom, so trajni.

15. člen

(pogoji za strokovni naziv za knjižničarje)

(1) Strokovni knjižničarski delavci s srednješolsko izobrazbo, ki so opravili bibliotekarski izpit za knjižničarja, pridobivajo strokovne nazive, navedene v tem členu.

(2) Strokovni naziv »knjižničarski referent« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prejšnjega odstavka in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 25 točk vsaj iz dveh različnih razdelkov iz priloge.

(3) Strokovni naziv »višji knjižničarski referent« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 10 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 50 točk vsaj iz dveh različnih razdelkov iz priloge in
- je od tega vsaj 25 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

(4) Strokovni naziv »samostojni knjižničarski referent« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 15 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 75 točk vsaj iz dveh različnih razdelkov iz priloge in
- je od tega vsaj 25 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

16. člen

(pogoji za strokovni naziv za višje knjižničarje)

(1) Strokovni knjižničarski delavci z višješolsko izobrazbo, ki so opravili bibliotekarski izpit za knjižničarja oziroma strokovni izpit za višjega knjižničarja, pridobivajo strokovne nazive, navedene v tem členu.

(2) Strokovni naziv »bibliotekarski sodelavec« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prejšnjega odstavka in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 40 točk vsaj iz dveh različnih razdelkov iz priloge.

(3) Strokovni naziv »višji bibliotekarski sodelavec« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 10 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 80 točk vsaj iz dveh različnih razdelkov iz priloge in
- je od tega vsaj 40 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

(4) Strokovni naziv »samostojni bibliotekarski sodelavec« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 15 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 120 točk vsaj iz dveh različnih razdelkov iz priloge in
- je od tega vsaj 40 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

17. člen

(pogoji za strokovni naziv za bibliotekarje pomočnike)

(1) Strokovni knjižničarski delavci z visokošolsko izobrazbo prve stopnje, ki so opravili bibliotekarski izpit za bibliotekarja, pridobivajo strokovne nazive, navedene v tem členu.

(2) Strokovni naziv »bibliotekarski referent« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prejšnjega odstavka in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 75 točk vsaj iz dveh različnih razdelkov iz priloge.

(3) Strokovni naziv »višji bibliotekarski referent« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 10 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 150 točk vsaj iz treh različnih razdelkov iz priloge in
- je od tega vsaj 75 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

(4) Strokovni naziv »samostojni bibliotekarski referent« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 15 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 225 točk vsaj iz treh različnih razdelkov iz priloge, od tega vsaj 75 točk z »avtorskimi objavami« iz razdelka I priloge, in
- je od tega vsaj 75 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

18. člen

(pogoji za strokovni naziv za bibliotekarje)

(1) Strokovni knjižničarski delavci z visokošolsko izobrazbo druge stopnje, ki so opravili bibliotekarski izpit za bibliotekarja, pridobivajo strokovne nazive, navedene v tem členu.

(2) Strokovni naziv »samostojni bibliotekar« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prejšnjega odstavka in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 100 točk vsaj iz treh različnih razdelkov iz priloge.

(3) Strokovni naziv »višji bibliotekar« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

- ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 10 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in
- je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 200 točk vsaj iz treh različnih razdelkov iz priloge in
- je od tega vsaj 100 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

(4) Strokovni naziv »bibliotekarski specialist« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

– ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 15 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in

– je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 300 točk vsaj iz treh različnih razdelkov iz priloge, od tega vsaj 100 točk z »avtorskimi objavami« iz razdelka I priloge, in

– je od tega vsaj 100 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

19. člen

(pogoji za strokovni naziv za bibliotekarje z magisterijem znanosti)

(1) Strokovni knjižničarski delavci z magisterijem znanosti, ki so opravili bibliotekarski izpit za bibliotekarja, pridobivajo strokovne nazive, navedene v tem členu.

(2) Strokovni naziv »bibliotekarski svetovalec« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

– ima izpolnjene pogoje iz prejšnjega odstavka in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in

– je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 200 točk vsaj iz treh različnih razdelkov iz priloge, od tega vsaj 40 točk z »avtorskimi objavami« iz razdelka I priloge.

(3) Strokovni naziv »višji bibliotekarski svetovalec« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

– ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 10 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in

– je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 350 točk vsaj iz treh različnih razdelkov iz priloge, od tega vsaj 80 točk z »avtorskimi objavami« iz razdelka I priloge, in

– je najmanj 150 točk zbral v zadnjih petih letih.

(4) Strokovni naziv »nižji bibliotekarski svetnik« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

– ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 15 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in

– je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 500 točk vsaj iz treh različnih razdelkov iz priloge, od tega vsaj 160 točk z »avtorskimi objavami« iz razdelka I priloge, in

– je od tega vsaj 150 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

20. člen

(pogoji za strokovni naziv za bibliotekarje z doktoratom)

(1) Strokovni knjižničarski delavci z doktoratom, ki so opravili bibliotekarski izpit za bibliotekarja, pridobivajo strokovne nazive, navedene v tem členu.

(2) Strokovni naziv »bibliotekarski svetnik« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

– ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 15 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in

– je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 900 točk vsaj iz treh različnih razdelkov iz priloge, od tega vsaj 300 točk z »avtorskimi objavami« iz razdelka I priloge, in

– je od tega vsaj 300 zahtevanih točk zbral v zadnjih petih letih.

(3) Strokovni naziv »bibliotekarski višji svetnik« lahko pridobi strokovni knjižničarski delavec, ki:

1. ima izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena in najmanj 20 let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti in

2. je izkazal strokovno usposobljenost z dosežki s področja knjižnične dejavnosti v skladu s prilogo ter pri tem zbral najmanj 1.500 točk vsaj iz štirih različnih razdelkov iz priloge,

od tega vsaj 500 točk z »avtorskimi objavami« iz razdelka I priloge, in

3. je od tega vsaj 500 zahtevanih točk vsaj iz štirih različnih razdelkov iz priloge zbral v zadnjih petih letih in

4. izpolnjuje najmanj tri od naslednjih zahtev:

– da je s svojim teoretičnim, raziskovalnim ali strokovnim delom pomembno prispeval k razvoju bibliotekarstva ali knjižnične dejavnosti v Republiki Sloveniji (dokazilo: dokazilo o prejemu vsaj ene strokovne nagrade na državni ravni ali objavljena samostojna znanstvena monografska publikacija),

– je usmerjevalec strokovnega dela na posameznem področju bibliotekarstva ali knjižnične dejavnosti (dokazilo: seznam objavljenih del, npr. selektivna osebna bibliografija z najmanj 20 strokovnimi ali znanstvenimi članki),

– opravlja raziskovalno, pedagoško ali svetovalno delo na področju bibliotekarstva ali knjižnične dejavnosti (dokazilo: dokazila o opravljanju takih oblik dela),

– vodi zahtevne strokovne ali raziskovalne projekte na področju bibliotekarstva ali knjižnične dejavnosti (dokazilo: dokazila o vodenju strokovnih ali raziskovalnih projektov),

– ima izkazano odmevnost del v domači in mednarodni bibliotekarski javnosti (dokazilo: seznam navedenih del ali drug ustrezen dokument),

– sodeluje v organu ali organih domačih ali mednarodnih strokovnih organizacij ali delovnih teles s področja bibliotekarstva ali knjižnične dejavnosti (dokazilo: sklepi ali potrdila o imenovanju v članstvo ali drugi ustrezni dokumenti).

V. STROŠKI IMENOVANJA V STROKOVNI NAZIV

21. člen

(struktura in določitev višine stroškov)

(1) Strošek imenovanja v strokovni naziv vključuje stroške dela komisije in strokovnih tajnikov ter materialne stroške imenovanja (stroški s postopkom vloge, vodenjem ter upravljanjem evidence strokovnih nazivov, preverjanjem izpolnjevanja pogojev za imenovanje v strokovni naziv, stroški izdaje obvestil, odločb in podobno).

(2) Višino stroškov iz prejšnjega odstavka s posebnim sklepom določijo predstojnik nacionalne knjižnice.

(3) Plačljivost postopka oziroma cena imenovanja v strokovni naziv je objavljena na spletni strani nacionalne knjižnice.

22. člen

(obveznost plačila in rok za plačilo stroškov)

Sredstva za izvajanje postopkov imenovanja v strokovni naziv zagotavlja država iz proračuna za kulturo. Če sredstva za financiranje delovanja nacionalne knjižnice ne vključujejo sredstev iz prejšnjega stavka, nosi stroške postopka strokovni knjižničarski delavec. Strokovni knjižničarski delavec mora poravnati stroške imenovanja ob oddaji vloge za imenovanje.

VI. UVRŠČANJE V SISTEM PLAČ JAVNIH USLUŽBENCEV

23. člen

(upoštevanje strokovnih nazivov v plačnem sistemu)

(1) Strokovnim delavcem, ki pridobijo strokovne nazive po tem pravilniku, se pridobljeni strokovni nazivi v sistemu plač javnih uslužbencev upoštevajo samo v primeru, da je posameznik zaposlen na delovnem mestu, za katerega je določeno, da se delo lahko opravlja v pridobljenem nazivu.

(2) Posamezniku, ki je pridobil strokovni naziv za višjo raven izobrazbe, kot je zahtevana za delovno mesto, na katerem je zaposlen, se pridobljeni strokovni naziv na delovnem mestu šteje kot strokovni naziv, ki po številu let delovnih izkušenj na področju knjižnične dejavnosti ustreza pridobljenemu strokovnemu nazivu.

VII. POSEBNA DOLOČBA

24. člen

(pogoji za izredno imenovanje v strokovni naziv za strokovne delavce z doktoratom)

Ne glede na določbe 20. člena tega pravilnika je lahko strokovni knjižničarski delavec z doktoratom izjemoma imenovan v strokovni naziv po preteku dveh tretjin obdobja, določenega za imenovanje, če izpolnjuje druge zahtevane pogoje in hkrati izkazuje več posebnih dosežkov, ob tem pa skupno število zahtevanih točk za imenovanje v strokovni naziv, določenih v 20. členu, presega za več kot 100 odstotkov.

25. člen

(pridobivanje strokovnih nazivov za strokovne knjižničarske delavce, ki knjižnične dejavnosti ne opravljajo kot javno službo)

Strokovne nazive po tem pravilniku lahko pridobivajo tudi strokovni knjižničarski delavci, zaposleni v knjižnicah iz 7. člena zakona, ki knjižnične dejavnosti ne opravljajo kot javno službo, vendar mora biti iz dokazil, ki so priložena k vlogi, razvidno, da knjižnice, kjer so zaposleni, upoštevajo strokovno organizacijo knjižnične dejavnosti in skupne strokovne podlage za delovanje v vzajemnem bibliografskem sistemu.

VIII. EVIDENCA STROKOVNIH NAZIVOV

26. člen

(zbirka dokumentov o strokovnih nazivih)

Nacionalna knjižnica za vsakega strokovnega knjižničarskega delavca, ki je podal vlogo za strokovni naziv, v skladu s predpisi o ravnanju z arhivskim in dokumentarnim gradivom vzpostavi, vodi in vzdržuje zbirko dokumentov, ki obsega:

- vlogo za pridobitev strokovnega naziva v knjižnični dejavnosti s prilogami,
- mnenje komisije za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti,
- odločitev predstojnika nacionalne knjižnice.

27. člen

(vodenje in vsebina evidence strokovnih nazivov)

(1) Nacionalna knjižnica upravlja evidenco strokovnih nazivov. Evidenca se vodi v elektronski obliki.

- (2) Evidenca iz prvega odstavka tega člena vsebuje:
- zaporedno številko;
 - osebno ime, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega prebivališča strokovnega knjižničarskega delavca;
 - podatke o izobrazbi in zaposlitvi;
 - vrsto strokovnega naziva;
 - datum odločitve predstojnika nacionalne knjižnice.

28. člen

(varovanje podatkov iz zbirke dokumentov in evidence strokovnih nazivov)

(1) Za zbiranje in varovanje osebnih podatkov v zbirki dokumentov iz 26. člena tega pravilnika in evidence o strokov-

nih nazivih se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(2) Nacionalna knjižnica mora sprejeti organizacijske in druge ustrezne postopke in ukrepe, s katerimi pristojna služba nacionalne knjižnice preprečuje nepooblaščen ali neregistriran dostop do zbirke dokumentov iz 26. člena tega pravilnika in evidence strokovnih nazivov iz 27. člena tega pravilnika ali namerno uničevanje oziroma spreminjanje vpisanih podatkov ali njihovo izgubo in tudi nepooblaščen dostop do njih ter obdelavo in posredovanje vpisanih podatkov nepooblaščenim osebam in njihovo neregistrirano uporabo.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

(uskladitev določb o komisijah)

Komisija za podelitve nazivov v knjižnični dejavnosti, imenovana v skladu z 8. členom Pravilnika o imenovanju v strokovne nazive v knjižnični dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/09 in 108/11), nadaljuje delo kot komisija za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti iz 8. člena pravilnika do izteka mandata.

30. člen

(dokončanje že začelih postopkov)

Postopki za pridobitev nazivov v knjižnični dejavnosti, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega pravilnika, se dokončajo po določbah Pravilnika o imenovanju v strokovne nazive v knjižnični dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/09 in 108/11), razen če strokovni knjižničarski delavec vloge umakne.

31. člen

(priznavanje strokovnih nazivov, pridobljenih pred uveljavitvijo tega pravilnika)

Strokovni nazivi, pridobljeni in veljavni po Pravilniku o imenovanju v strokovne nazive v knjižnični dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/09 in 108/11), se štejejo za nazive po tem pravilniku.

32. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o imenovanju v strokovne nazive v knjižnični dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/09 in 108/11), ki se uporablja do 31. decembra 2016.

33. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-4/2016/16

Ljubljana, dne 11. oktobra 2016

EVA 2016-3340-0017

Anton Peršak l.r.

Minister
za kulturo

PRILOGA: Merila za ocenjevanje strokovne usposobljenosti v knjižnični dejavnosti¹

Splošne opombe:

Posamezni dosežek se sme uveljavljati samo enkrat.

Če je isti dosežek mogoče uvrstiti v različne razdelke dosežkov v preglednici, je dovoljeno dosežek uveljavljati za točkovanje samo v enem od razdelkov.

Če je isti dosežek rezultat dela več kandidatov, se točke razdelijo med vse enako, če je njihov delež enakovreden, oziroma glede na njihov delež pri izvedbi dela, če je njihov delež različen.

	Dosežki s področja knjižnične dejavnosti	Število točk
I	AVTORSKE OBJAVE (UPOŠTEVA SE SAMO PRVA OBJAVA)	
1	Znanstvena monografija	150
2	Strokovna monografija	100
3	Strokovna monografska publikacija (do 49 str.)	60
4	Znanstveni članek	50
5	Strokovni članek	40
6	Objavljeni avtorski povzetek prispevka ²	10
7	Poljudni članek	10
8	Kritika, recenzija	15
9	Predgovor, spremna beseda	10
10	Prevod strokovnega ali znanstvenega besedila (več kot 1 a. p.) (prevajalec)	25
11	Prevod strokovnega ali znanstvenega besedila (do 1 a. p.) (prevajalec)	15
II	UREJANJE PUBLIKACIJ	
1	Urednik znanstvene publikacije (en letnik ali ena publikacija)	30
2	Urednik strokovne publikacije (en letnik ali ena publikacija)	20
3	Urednik spletnega mesta ali strokovnega bloga s področja knjižnične dejavnosti – tri leta ali več	15
4	Izdelava bibliografij, namenjenih objavi (ena bibliografija) ³	20
5	Recenzenstvo strokovnega ali znanstvenega besedila (s potrdilom urednika)	10
III	STROKOVNA PREDAVANJA ⁴	
1	Vabljen predavanje na visokošolski ustanovi	50

¹ Upošteva se posamezni dosežki, ki se nanašajo na področje knjižnične dejavnosti, in so zanje predložena ustrezna pisna dokazila.

² Avtorski povzetek se kot objava upošteva le, če za predavanje ni druge avtorske objave.

³ Izpisov bibliografij iz informacijskega sistema SICRIS in izpisov bibliografij iz vzajemne bibliografske zbirke podatkov COBIB.SI ni mogoče uveljavljati kot kandidatov dosežek.

⁴ Upošteva se samo prva izvedba. Predavanje se upošteva tudi kot objava, če je objavljeno.

Dosežki s področja knjižnične dejavnosti		Število točk
2	Strokovno predavanje v tujini	50
3	Referat na konferenci v tujini	40
4	Strokovno predavanje v Sloveniji	30
5	Referat na konferenci v Sloveniji	20
6	Vodenje okrogle mize, razprave ipd. na javnih strokovnih srečanjih	15
7	Poster na konferenci	10
IV	RAZISKOVALNI IN RAZVOJNI PROJEKTI	
1	Vodenje projekta na mednarodni ravni	120
2	Sodelovanje pri projektu na mednarodni ravni	60
3	Vodenje projekta na državni ravni	60
4	Sodelovanje pri projektu na državni ravni	30
5	Vodenje projekta na lokalni ravni	20
6	Sodelovanje pri projektu na lokalni ravni	10
V	PRIPRAVA RAZSTAV	
1	Samostojna tematska razstava s katalogom	50
2	Samostojna tematska razstava z zgibanko ali javno objavljenim poročilom	20
3	Druge razstave – deset ali več razstav ⁵	20
4	Gostovanje samostojne tematske razstave (s katalogom, zgibanko oziroma javno objavljenim poročilom)	2
VI	PEDAGOŠKA DEJAVNOST IN POPULARIZACIJA	
1	Mentorstvo	40
2	Priprava novega zahtevnega didaktičnega gradiva za uporabnike (samo prva izdaja)	30
3	Priprava, izdelava in objava celostne predstavitve knjižnice in njenih storitev, namenjena javnosti oziroma uporabnikom knjižnične javne službe (samo prva izdaja)	15
4	Priprava in izvedba nove bibliopedagoške dejavnosti	10
5	Objava kratkega informativnega besedila, namenjenega strokovni javnosti	5
6	Priprava in izvedba posebne oblike dejavnosti za razvijanje bralne kulture, informacijske pismenosti, popularizacijo knjižnice ali priprava in izvedba posebne oblike dejavnosti za uporabnike s posebnimi potrebami	5
7	Objava kratkega informativnega poljudnega besedila za otroke ali širšo javnost – deset ali več besedil ⁶	20

⁵ Za strokovne nazive iz 15. in 16. člena pravilnika se lahko upošteva sorazmerni delež razstav pod točko V/3, pri čemer se posamezna razstava točkuye z dvema točkama, vendar skupaj ne več kot z 20 točkami.

⁶ Za strokovne nazive iz 15. in 16. člena pravilnika se lahko upošteva sorazmerni delež besedil pod točko VI/7, pri čemer se posamezno besedilo točkuye z dvema točkama, vendar skupaj ne več kot z 20 točkami.

	Dosežki s področja knjižnične dejavnosti	Število točk
8	Anotacije – deset ali več anotacij ⁷	20
VII	IZBOLJŠAVE STROKOVNIH POSTOPKOV TER RAZVOJ IN UVEDBA NOVIH STORITEV	
1	Vzpostavitev in gradnja posebne knjižnične zbirke ali podatkovne zbirke	60
2	Vodenje delovne skupine za pripravo strokovnih podlag za smernice, priporočila ipd.	50
3	Sodelovanje v delovni skupini za pripravo strokovnih podlag za smernice, priporočila ipd.	15
4	Vodenje delovne skupine za oblikovanje nove storitve, izboljšave postopkov	30
5	Sodelovanje v delovni skupini za oblikovanje nove storitve, izboljšave postopkov	10
6	Raziskava knjižnične dejavnosti, študija uporabnikov (z objavo ali javno predstavitevjo)	20
VIII	DELO V STROKOVNIH TELESIH IN ZDRUŽENJIH⁸	
1	Predsednik nacionalnega sveta za knjižnično dejavnost	100
2	Predsednik bibliotekarskega združenja ali zveze	80
3	Predsednik strokovne komisije za knjižnično dejavnost na državni ravni	70
4	Predsednik komisije za bibliotekarski izpit	60
5	Predsednik komisije za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti	60
6	Predsednik ali član upravnega odbora, komisije ali sekcije mednarodnega strokovnega knjižničarskega združenja	60
7	Član komisije za bibliotekarski izpit	50
8	Predsednik aktivnega področnega bibliotekarskega društva	40
9	Aktivno sodelovanje v strokovni komisiji za knjižnično dejavnost na državni ravni	30
10	Predsednik aktivne sekcije ali komisije bibliotekarskega združenja ipd.	30
11	Član komisije za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti	30
12	Član delovne skupine mednarodnega strokovnega knjižničarskega združenja	30
13	Aktivno delovanje v delovnem telesu strokovnega bibliotekarskega združenja ali zveze	20
14	Aktivno delovanje v delovnem telesu nacionalnega posvetovalnega telesa	20
15	Strokovni tajnik v komisiji za bibliotekarski izpit	20
16	Strokovni tajnik v komisiji za strokovne nazive v knjižnični dejavnosti	20
17	Aktivno sodelovanje pri posamezni vsebinsko zaključeni dejavnosti nacionalnega posvetovalnega telesa	5
18	Aktivno sodelovanje pri posamezni vsebinsko zaključeni dejavnosti strokovnega bibliotekarskega združenja ali zveze	5

⁷ Vsebine opomb v bibliografskih zapisih vzajemne bibliografske zbirke podatkov COBIB.SI ni mogoče uveljavljati kot kandidatov dosežek. Za strokovne nazive iz 15. in 16. člena pravilnika se lahko upošteva sorazmerni delež anotacij pod točko VI/8, pri čemer se posamezna anotacija točkuje z dvema točkama, vendar skupaj ne več kot z 20 točkami.

⁸ Za dosežke pod točkami od VIII/1 do VIII/16 se točke priznavajo za vsak polni mandat.

Dosežki s področja knjižnične dejavnosti		Število točk
19	Izpraševalec za bibliotekarski izpit – dodatni član komisije za bibliotekarski izpit (vsak izpitni rok)	5
IX STALNO IZOBRAŽEVANJE IN IZOPOLNJEVANJE⁹		
1	Udeležba na strokovnem ali funkcionalnem izpopolnjevanju z dokazilom o udeležbi ali uspehu (več kot 5 dni)	20
2	Udeležba na strokovnem ali funkcionalnem izpopolnjevanju z dokazilom o udeležbi ali uspehu (3–5 dni)	15
3	Udeležba na strokovnem ali funkcionalnem izpopolnjevanju z dokazilom o udeležbi ali uspehu (1–2 dni)	10
4	Udeležba na strokovnem srečanju, konferenci (nad šest ur) – deset ali več udeležb ¹⁰	30
5	Udeležba na strokovnem srečanju (do šest ur) – deset ali več udeležb ¹¹	20
6	Dovoljenje za vzajemno katalogizacijo knjižničnega gradiva	60
7	Pridobitev potrdila o aktivnem znanju tujega jezika	20
X OSEBNA PRIZNANJA IN NAGRADE		
1	Prejeta Čopova diploma ali druga državna nagrada za delo v knjižnični dejavnosti	100
2	Prejeta nagrada Kalanovega sklada	70
3	Prejeto Čopovo priznanje	60
4	Prejeto drugo javno državno ali občinsko priznanje za delo na področju knjižnične dejavnosti	30

⁹ Za en dan strokovnega ali funkcionalnega izpopolnjevanja šteje oblika, ki traja najmanj šest pedagoških ur v istem dnevu.

¹⁰ Za strokovne nazive iz 15., 16., 17. in 18. člena pravilnika se lahko upošteva sorazmerni delež udeležb iz točke IX/4, pri čemer se posamezna udeležba točkjuje s tremi točkami, vendar skupaj ne več kot s 30 točkami.

¹¹ Za strokovne nazive iz 15., 16., 17. in 18. člena pravilnika se lahko upošteva sorazmerni delež udeležb iz točke IX/5, pri čemer se posamezna udeležba točkjuje z dvema točkama, vendar skupaj ne več kot z 20 točkami.

USTAVNO SODIŠČE

2798. Odločba o razveljavitvi tretje povedi prvega odstavka 78. člena Zakona o kazenskem postopku, kolikor se nanaša na primere, ko je domnevno žaljiva izjava usmerjena osebno zoper sodnika oziroma senat, pred katerim je bila dana oziroma ki je pristojen odločiti o vlogi, ki jo vsebuje; o razveljavitvi druge povedi 130. člena Zakona o kazenskem postopku, kolikor se nanaša na možnost spremembe denarne kazni, izrečene po prvem odstavku 78. člena tega zakona, v kazni zapora; ter o razveljavitvi sklepa Višjega sodišča v Mariboru in sklepa Okrajnega sodišča v Slovenj Gradcu

Številka: Up-185/14-19

U-I-51/16-9

Datum: 28. 9. 2016

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi Velimirja Cugmase, Slovenske Konjice, ki ga zastopa Jana Pšeničnik, odvetnica v Slovenskih Konjicah, in v postopku za oceno ustavnosti, začetem s sklepom Ustavnega sodišča, na seji 28. septembra 2016

o d l o č i l o:

1. Tretja poved prvega odstavka 78. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14 – ZKP) se razveljavi, kolikor se nanaša na primere, ko je domnevno žaljiva izjava usmerjena osebno zoper sodnika oziroma senat, pred katerim je bila dana oziroma ki je pristojen odločiti o vlogi, ki jo vsebuje.

2. Druga poved 130. člena Zakona o kazenskem postopku se razveljavi, kolikor se nanaša na možnost spremembe denarne kazni, izrečene po prvem odstavku 78. člena tega zakona, v kazni zapora.

3. Če v primeru iz 1. točke tega izreka sodnik oziroma predsednik senata oceni, da so izpolnjeni pogoji za kaznovanje, poda predlog za kaznovanje, ki se obravnava kot novo vložena zadeva in se dodeli drugemu sodniku v skladu s splošnimi pravili Sodnega reda (Uradni list RS, št. 17/95, 35/98, 91/98, 22/2000, 113/2000, 62/01, 88/01, 102/01, 22/02, 15/03, 75/04, 138/04, 74/05, 5/07, 82/07, 16/08, 93/08, 110/08, 117/08, 22/10, 48/11 in 15/15) o dodeljevanju zadev sodnikom. O kaznovanju po 78. členu Zakona o kazenskem postopku odloči sodnik posameznik, ki mu je zadeva po teh pravilih dodeljena.

4. Sklep Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 19641/2012 z dne 12. 12. 2013 in sklep Okrajnega sodišča v Slovenj Gradcu št. I K 19641/2012 z dne 24. 6. 2013 se razveljavita in zadeva se vrne sodišču prve stopnje v novo odločanje.

5. Pritožnik sam nosi svoje stroške postopka z ustavno pritožbo.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Z izpodbijanim pravnomočnim sklepom je bil pritožnik kot zagovornik v kazenskem postopku na podlagi 78. člena Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP) kaznovan z denarno kaznijo v višini 993,16 EUR, ker je

razpravljajoči sodnici – potem ko je zaključila glavno obravnavo in strankam naznanila, da bo sodbo razglasila čez eno uro – dejal: »Ali se morate posvetovati? Bil sem na večih sodiščih in takšne okrajne sodnice, s poudarkom okrajne sodnice, pa še nisem srečal.« Sklep o kaznovanju je izdala razpravljajoča sodnica. Iz obrazložitve sodničinega sklepa izhaja, da navedena izjava pritožnika predstavlja žaljivo in podcenjujočo oceno njenega odločanja, ki izraža zaničevanje, ter da se s takšnim izražanjem spodkopava in krni ugled sodstva nasploh. Pritožbeno sodišče, ki je pritožnikovo pritožbo zoper navedeni sklep zavrnilo, je v obrazložitvi sklepa med drugim navedlo, da pritožnikova izjava odraža mnenje o sodničini nesposobnosti za samostojno odločanje in o njeni strokovni nedoraslosti, kar je nedvomno žaljivo in podcenjevalno tudi do sodišča.

2. Pritožnik zatrjuje kršitev pravice do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 23. člena Ustave in prvega odstavka 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP) ter kršitev svobode izražanja iz 39. člena Ustave in 10. člena EKČP. Navaja, da besede, zaradi katerih mu je sodišče izreklo denarno kazni, niso bile objektivno žaljive in niso bile izrečene z namenom zaničevanja, temveč je šlo za utemeljeno resno kritiko sodničinega nezakonitega ravnanja. Pritožnik prav tako trdi, da je sklep o denarni kazni izdala sodnica, na katero naj bi bila kritika naslovljena (iz obrazložitve izpodbijanega sklepa pa je razvidno, da naj bi se čutila tudi osebno razžaljeno). To pa po mnenju pritožnika pomeni, da je sodnica sodila v lastni zadevi in je iz tega razloga podan dvom o njeni nepristranskosti. Ob tem se pritožnik sklicuje na prakso Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP), in sicer na sodbi v zadevah *Pečnik proti Sloveniji* z dne 27. 9. 2012 in *Kyprianou proti Cipru* z dne 15. 12. 2005, v katerih naj bi ESČP ugotovilo kršitev prvega odstavka 6. člena EKČP, ker je sodnik, na katerega je bila naslovljena žalitev, sam odločal o izreku denarne kazni. Pritožnik nasprotuje stališču pritožbenega sodišča, da obravnavana zadeva ni v bistvenem podobna zadevi *Pečnik proti Sloveniji*, ker sam izrečenih besed ni zanimal in ker je sodnica izdala izpodbijani sklep po razglasitvi sodbe, s katero je bila pritožnikova varovanja oproščena obtožbe. Po mnenju pritožnika te okoliščine niso odločilne, temveč je odločilno, kdo odloča o tem, ali je določena izjava žaljiva, in kdo naloži plačilo denarne kazni. Pritožnik trdi, da gre za pomembno ustavnopravno vprašanje, ki presega pomen konkretne zadeve, saj je pred slovenskimi sodišči treba pri kaznovanju procesnih udeležencev zagotoviti standarde, ki bodo skladni s prakso ESČP.

3. Ustavno sodišče je s sklepom št. Up-185/14, U-I-51/16 z dne 10. 3. 2016 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo z namenom, da presodi, ali je bila z izdajo izpodbijanega sklepa kršena pritožnikova pravica do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Hkrati je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 59. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) začelo postopek za oceno ustavnosti tretje povedi prvega odstavka 78. člena ZKP, vendar le, kolikor se nanaša na primere, ko je žalitev usmerjena osebno zoper sodnika oziroma senat, pred katerim je bila dana žaljiva izjava oziroma ki je pristojen odločiti o vlogi, ki vsebuje žaljivo izjavo. Na podlagi 30. člena ZUstS je Ustavno sodišče začelo tudi postopek za oceno ustavnosti 130. člena ZKP, kolikor se nanaša na možnost spremembe denarne kazni, izrečene po prvem odstavku 78. člena tega zakona, v kazni zapora.

4. Ustavno sodišče je v skladu s prvim odstavkom 56. člena ZUstS o sprejemu ustavne pritožbe obvestilo pritožnika in Višje sodišče v Ljubljani ter sklep o sprejemu ustavne pritožbe in začetku postopka za oceno ustavnosti

skupaj z ustavno pritožbo vročilo Državnemu zboru. Državni zbor odgovora ni podal, je pa mnenje podala Vlada. V zvezi z očitki pritožnika, ki se nanašajo na vprašanje, ali lahko v postopku kaznovanja zaradi žalitve sodišča po 78. členu ZKP odloča tisti sodnik, na katerega se žaljiva izjava nanaša, Vlada pojasnjuje, da je poslala v strokovno usklajevanje predlog novele ZKP, v katerem predlaga, naj sodnik, na katerega se žalitev nanaša, ne odloča o kaznovanju zaradi žalitve. Iz mnenja Vlade izhaja, da bo – ob upoštevanju obrazložitve, ki jo je Ustavno sodišče podalo v odločbi št. U-I-145/03 z dne 23. 6. 2005 (Uradni list RS, št. 69/05, in OdlUS XIV, 62) – v postopku priprave novele ZKP preučila možnost morebitnega krajšanja največjega števila dni zavora, v katere se lahko pretvori denarna kazen, predpisana v ZKP.

5. Mnenje Vlade je bilo vročeno pritožniku, ki je v izjavi navedel, da je iz mnenja razvidno, da tudi Vlada meni, da sedanja zakonska ureditev kaznovanja udeležencev postopka zaradi razžalitve ni v skladu z Ustavo.

B. – I.

Ocena ustavnosti tretje povedi prvega odstavka 78. člena ZKP

6. Pritožnik z navedbami o kršitvi pravice do nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 23. člena Ustave, ki naj bi bila podana, ker je izpodbijani sklep izdala razpravljajoča sodnica, zoper katero je bila izjava usmerjena, ne uveljavlja le kršitve ustavne pravice s posamičnim aktom, temveč hkrati nakazuje na protiustavnost zakona. Sodišče je namreč izpodbijani sklep izdalo v skladu z zakonsko določbo o funkcionalni pristojnosti za odločanje v tovrstnih zadevah, tj. v skladu s tretjo povedjo prvega odstavka 78. člena ZKP, ki določa, da sklep o kaznovanju zaradi žalitve sodišča izda preiskovalni sodnik oziroma senat, pred katerim je bila dana žaljiva izjava, če pa je žalitev zapisana v vlogi, tak sklep izda sodišče, ki naj o vlogi odloči.¹ Na očitke pritožnika zato ni mogoče odgovoriti brez hkratne presoje ustavnosti predpisa, na katerem temelji izpodbijani posamični akt. Najprej je treba presoditi, ali je v skladu s pravico do nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 23. člena Ustave zakonska ureditev, po kateri o kaznovanju zaradi žalitve sodišča vselej odloči sodnik oziroma senat, pred katerim je bila dana domnevno žaljiva izjava, oziroma sodišče, ki je pristojno odločiti o vlogi, ki vsebuje tako izjavo, ali pa bi moral v primerih, ko je domnevno žaljiva izjava usmerjena zoper tega sodnika oziroma sodnike osebno, o kaznovanju odločiti drug sodnik.

7. Ustavno sodišče še ni ocenjevalo ustavnosti prvega odstavka 78. člena ZKP, se je pa do zastavljenega vprašanja opredelilo pri oceni ustavnosti 109. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 36/04 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju ZPP). V odločbi št. U-I-145/03 (glej predvsem 16. točko) je sprejelo stališče, da ureditev, po kateri o kaznovanju zaradi žalitve sodišča med pravnim postopkom odloča sodnik, na katerega se nanaša žalitev, ni v neskladju s pravico do nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 23. člena Ustave, saj sodnik v tem postopku ne odloča v lastni zadevi. Namen tega postopka namreč ni varstvo časti in dobrega imena konkretnega sodnika, temveč varstvo avtoritete sodstva nasploh. Ustavno sodišče je to stališče ponovilo še dvakrat, ko je šlo za 109. člen ZPP, in sicer v odločbi št. Up-150/03 z dne 12. 10. 2005 (Uradni list RS, št. 101/05, in OdlUS XIV, 100) in v odločbi št. Up-332/03 z dne 27. 10. 2005 (Uradni list RS, št. 103/05). Zadnja je bila predmet presoje pred ESČP, ki je sprejelo drugačno stališče. Odločilo je, da je bila pritožnici kršena pravica do

nepristranskega sodišča v smislu prvega odstavka 6. člena EKČP, ker je o žaljivi izjavi odločal sodnik, čigar vedenje je pritožnica kritizirala (gre za sodbo v zadevi *Pečnik proti Sloveniji*). ESČP je odločilo, da je bil v navedeni zadevi uporabljen 6. člen EKČP prav zaradi tega, ker je bilo mogoče v pritožničnem primeru spremeniti izrečeno denarno kazen v kazen zavora (34. točka sodbe).

8. Obravnavana zadeva se sicer nanaša na ustavnost 78. člena ZKP in ne na 109. člen ZPP, vendar pa je vprašanje, ki ga je ESČP obravnavalo v zadevi *Pečnik proti Sloveniji*, identično vprašanje, ki ga odpira obravnavana ustavna pritožba. Pri tem je treba upoštevati, da se po 130. členu ZKP izrečena denarna kazen po presojani določbi lahko spremeni v zapor. Ustavno sodišče je zato sklenilo, da ponovno pretehta stališče, ki ga je sprejelo v odločbi št. U-I-145/03. Na podlagi drugega odstavka 59. člena ZUstS (ki določa, da Ustavno sodišče začne postopek za oceno ustavnosti zakona, na katerem temelji izpodbijani posamični akt, če oceni, da bi bil lahko zakon protiustaven) je začelo postopek za oceno ustavnosti tretje povedi prvega odstavka 78. člena ZKP.

9. Glede na navedeno v prejšnji točki v primerih, ko je izrečeno denarno kazen mogoče spremeniti v zapor, ne more biti dvoma o tem, da to lahko stori le sodnik v sodnem postopku, v katerem veljajo ustrezna ustavnoprocena jamstva. Ustava v prvem odstavku 23. člena med drugim določa, da ima vsakdo pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu odloča nepristransko sodišče. Ustavno sodišče je že večkrat poudarilo, da iz pravice do nepristranskega sojenja med drugim izhaja zahteva, da sodnik s stranko ali s spornim predmetom ni povezan tako, da v sporu ne bi mogel odločiti objektivno, nepristransko in z izključnim upoštevanjem pravnih kriterijev.²

10. Pri presoji, ali je bila posamezniku v postopku zagotovljena pravica do nepristranskega sodišča, se je v ustavnosodni presoji ustalilo stališče, da je nepristranskost sodišča treba ocenjevati ne le po njenih učinkih (npr. po odsotnosti kršitev procesnih pravic ene izmed strank, po vplivu (ne)pristranskosti na odločitev o glavni stvari), temveč tudi po njenem zunanem izrazu, namreč po tem, kako lahko pristranskost oziroma nepristranskost razumejo stranke postopka. Zadostuje že videz pristranskosti oziroma obstoj okoliščin, ki bi pri razumnem človeku vzbudile upravičen dvom o sodnikovi nepristranskosti.³ Tudi ESČP nepristranskosti sodišča ne presoja zgolj po t. i. subjektivnem testu (pri katerem gre za ugotavljanje dejanskega osebnega prepričanja ali interesa sodnika), temveč poudarja, da je kršitev pravice do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 6. člena EKČP podana že, če sodišče ne zadosti zahtevam po t. i. objektivni nepristranskosti. Po praksi ESČP je lahko objektivna nepristranskost okrnjena v dveh položajih: (1) kadar sodnik v postopku nastopa še v drugi, s sodniško nezdružljivi vlogi ali kadar je z osebo, ki takšno vlogo opravlja, v hierarhični ali kakšni drugi povezavi in (2) kadar sodnik ravna na način, ki vzbuja objektivno upravičen dvom o njegovi nepristranskosti.⁴

11. Glede na navedena izhodišča je treba vprašanje, ki se zastavlja v obravnavani zadevi, oblikovati na naslednji

² Prim. 41. točko odločbe Ustavnega sodišča št. Up-679/06, U-I-20/07 z dne 10. 10. 2007 (Uradni list RS, št. 101/07, in OdlUS XVI, 109).

³ Glej odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-149/99 z dne 3. 4. 2003 (Uradni list RS, št. 44/03, in OdlUS XII, 25, 7. točka), št. Up-346/04 z dne 11. 10. 2006 (Uradni list RS, št. 112/06, 6. točka) in št. Up-799/13 z dne 22. 1. 2015 (Uradni list RS, št. 9/15, 9. in 10. točka). V zvezi s tem glej tudi A. Galič, Ustavno civilno procesno pravo, GV Založba, Ljubljana 2004, str. 418–422.

⁴ Pregledno v zvezi s subjektivno-objektivnim testom nepristranskosti, ki ga uporablja ESČP, glej sodbo Kyprianou proti Cipru (118. do 121. točka).

¹ Dne 20. 12. 2014, tj. po pravnomočnosti izpodbijanega akta, je začel veljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 87/14 – v nadaljevanju ZKP-M), ki pa citirane določbe 78. člena ZKP ni spremenil.

način: Ali lahko okoliščina, da v postopku kaznovanja zaradi žalitve sodišča po 78. členu ZKP odloča sodnik, na katerega se žaljiva izjava nanaša, pri razumnem človeku vzbudi objektivno upravičen dvom, da sodnik ne bo odločil nepristransko?

12. V odločbi št. U-I-145/03 je Ustavno sodišče pri presoji tega vprašanja upoštevalo predvsem namen postopka kaznovanja po 109. členu ZPP. Pojasnilo je, da pri kaznovanju po 109. členu ZPP varovana dobrina ni čast in dobro ime konkretnega sodnika, temveč sta varovani dobrini zaupanje v sodstvo in avtoriteta sodne veje oblasti, zato sodnik v tem postopku ne odloča v zadevi, v kateri je bil sam žrtev oziroma oškodovanec. Ustavno sodišče tudi po ponovni presoji od tega stališča ne odstopa. Namen instituta kaznovanja udeleženca postopka zaradi žalitve sodišča (tako po 109. členu ZPP kot tudi po 78. členu ZKP) nedvomno ni varstvo časti in dobrega imena konkretnega sodnika. Tudi kadar se žalitev nanaša na konkretnega sodnika, se v tem postopku ne varujejo njegove pravice ali interesi, temveč avtoriteta sodne veje oblasti. Temu pritrjuje tudi ESČP, ki je že nekajkrat navedlo, da je namen pravil, po katerih lahko sodišče kaznuje udeleženca postopka zaradi neprimerne vedenja (*contempt of court*), zagotoviti pravilen in urejen potek sodnih postopkov ter ugled sodstva.⁵ Vendar pa to še ne pomeni, da je s tem izključen vsak objektivni dvom o sodnikovi nepristranskosti. Na tega je prav v zadevi *Pečnik proti Sloveniji* opozorilo ESČP. Odgovor na zastavljeno vprašanje zato zahteva širši razmislek kot le ugotavljanje, kakšen je namen postopka in ali ima sodnik v tem postopku položaj oškodovanca. Bistveno je, ali so podane okoliščine, zaradi katerih je verjetno, da bo lahko prizadet videz nepristranskosti sodnikove odločitve. Okoliščina, da ima sodnik status oškodovanca, je nedvomno taka okoliščina, vendar ni edina.

13. Iz navedenih razlogov Ustavno sodišče spreminja svoje prejšnje stališče. Videz nepristranskosti sodišča je okrnjen do te mere, da ni več mogoče govoriti o nepristranskem sojenju v smislu prvega odstavka 23. člena Ustave, tudi v položaju, ko sodnik odloča o kaznovanju udeleženca postopka po prvem odstavku 78. člena ZKP zaradi žalitve, ki je namenjena temu sodniku osebno. Kot je bilo že navedeno, sodnik v tem postopku sicer ne odloča o lastni razžalitvi, temveč o tem, ali je bil prizadet ugled sodne veje oblasti. Kadar pa je sodna veja oblasti predmet kritike prav zaradi sodnikovega ravnanja, je podana utemeljena bojazen vzpostavitve dvoma, ali je sodnik odločil nepristransko. Dejstvo, da se domnevno žaljiva izjava nanaša neposredno na sodnika, ki naj o njej odloči, lahko v očeh razumnega človeka poraja resne pomisleke glede nepristranskega sojenja. Ugotavljanje, ali se je sodnik, ki je v takem primeru odločil o kaznovanju, dejansko počutil razžaljenega, kako se je na žalitev odzval in kako je obrazložil sklep o kaznovanju, ni potrebno. Dejstvo, da sodnik vrednostno ocenjuje izjave, ki se nanašajo nanj osebno, ter sankcionira njihovega avtorja, že samo zase poraja objektivno utemeljen dvom o nepristranskem sojenju. Videz nepristranskosti pa je v tem primeru še dodatno okrnjen zaradi dejstva, da sodnik sklep o kaznovanju po prvem odstavku 78. člena ZKP izda po uradni dolžnosti, kar pomeni, da v »svoji zadevi« ni le sodnik, temveč tudi tožilec.

14. Takšno stališče je sprejelo tudi ESČP pri razlagi pravice do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 6. člena EKČP. O nepristranskosti sodišča, ko slednje takoj oziroma v skrajšanem postopku odloči o kaznovanju udeležencev postopka zaradi razžalitve sodišča, je ESČP prvič odločilo v sodbi v zadevi *Kyprianou proti Cipru*. V tej zadevi je ESČP nepristranskost sodišča najprej presojalo po

objektivnem testu. V tem kontekstu je upoštevalo dejstvo, da so isti sodniki, na katere se je neposredno nanašala pritožnikova kritika (pri čemer je šlo za kritiko načina vodenja postopka), sprejeli odločitev, da pritožnika zaradi te kritike preganjajo, nato so mu sodili, odločili o njegovi krivdi in mu izrekli sankcijo. Po stališču ESČP gre v takem položaju za mešanje funkcij pritožnika, priče, tožilca in sodnika, kar je v nasprotju z načelom, da nihče ne sme biti sodnik v lastni zadevi, in ogroža videz nepristranskosti sodišča.⁶ ESČP je presojalo ravnanje sodnikov tudi po subjektivnem testu ter prišlo do zaključka, da se sodniki niso uspeli v zadostni meri čustveno odmakniti od zadeve in so tudi dejansko ravnali pristransko.⁷ Vendar pa je ESČP poudarilo, da sodišče ni zadoštilo zahtevi po nepristranskem sodišču, ki izhaja iz prvega odstavka 6. člena EKČP, že zaradi »funkcionalne napake«, ki jo je razkril objektivni test, tj. dejstva, da so sodniki v postopku nastopali v vlogi, ki je nezdržljiva s sodniško vlogo.

15. Enako stališče izhaja iz sodbe ESČP v zadevi *Pečnik proti Sloveniji*, v kateri je ESČP odločalo o nepristranskosti sodnika, ki je v okviru pravnega postopka na podlagi 109. člena ZPP pooblaščenko tožene stranke kaznoval z denarno kaznijo, ker je v pritožbi kritizirala vedenje tega sodnika. ESČP se je najprej opredelilo do subjektivnega kriterija in ugotovilo, da se je sodnik zaradi pritožničnih pripomb sam opisal kot »grobo razžaljenega«, drugih dejstev, ki bi kazala na osebno pristranskost sodnika, pa ni našlo. Stališča, ali je pristranskost sodnika podana na podlagi subjektivnega testa, ESČP nato ni sprejelo, temveč je prešlo na presojlo po objektivnem testu. V okviru te presoje je poudarilo, da so bile domnevno žaljive pripombe v pritožnici pritožbi namenjene osebno sodniku, ki je po prejetju pritožbe in preden je slednjo predal višjemu sodišču, obsodil pritožnico na podlagi 109. člena ZPP in ji izrekel kazen. ESČP je ponovilo stališče iz sodbe v zadevi *Kyprianou proti Cipru*, da takšno prepletanje vlog pritožnika, priče, tožilca in sodnika v eni osebi razkriva »funkcionalno napako« in vzbuja upravičen strah, da sodišče ni nepristransko. Po presoji ESČP tak postopek ne izpolnjuje standarda objektivne nepristranskosti, ki izhaja iz prvega odstavka 6. člena EKČP.

16. Tudi navedeni razlogi ESČP narekujejo oceno, da je tretja poved prvega odstavka 78. člena ZKP, ki določa, da »sklep o kaznovanju izda preiskovalni sodnik oziroma senat, pred katerim je bila dana žaljiva izjava, če je žalitev zapisana v vlogi, pa sodišče, ki naj o njej odloči«, v neskladju z Ustavo, kolikor se nanaša tudi na primere, ko je žalitev usmerjena osebno zoper tega sodnika oziroma senat. V teh primerih namreč pravica do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 23. člena Ustave zahteva, da o kaznovanju odloči drug sodnik. Zato je Ustavno sodišče navedeno določbo v tem obsegu razveljavilo (1. točka izreka).

17. Zaradi razveljavitve navedenega dela odločbe je nastala praznina o tem, kdo je pristojen za odločanje o kaznovanju v obravnavanih primerih. Spoštovanje avtoritete sodstva je vrednota, ki tudi uživa ustavno zaščito, kar izhaja že iz odločbe št. U-I-145/03. Da pri njenem varstvu ne bi prihajalo do kršitve pravice do nepristranskega sojenja, je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena

⁶ Takšno stališče je ESČP zavzelo tudi v sodbi v zadevi *Mariusz Lewandowski proti Poljski* z dne 3. 7. 2012 (glej 48. točko), v kateri je sicer elemente objektivnega in subjektivnega testa obravnavalo povezano ter ugotovilo kršitev prvega odstavka 6. člena EKČP na podlagi obeh testov.

⁷ ESČP je v okviru subjektivnega testa upoštevalo naslednje okoliščine primera: sodniki so v odločitvi sami priznali, da so bili osebno globoko užaljeni; v odločbi so uporabljali jezik, v katerem sta se kazali njihova ogorčenost in prizadetost; pritožniku so izrekli kazen petih dni zapora, ki se je izvršila takoj, saj je bila le taka kazen po oceni sodnikov ustrezna žalitvi sodišča; pritožniku niso omogočili prave možnosti za obrambo.

⁵ Tako na primer ESČP v sodbah v zadevah *Ravnsborg proti Švedski* z dne 23. 3. 1994 (34. točka), *Putz proti Avstriji* z dne 22. 2. 1996 (33. točka), *Žugić proti Hrvaški* z dne 31. 5. 2011 (66. točka) in *Pečnik proti Sloveniji* (31. točka).

ZUstS določilo način izvršitve, kot izhaja iz 3. točke izreka te odločbe. Po njem morata sodnik oziroma predsednik senata v primerih, ki so predmet te obravnave, če ocenita, da so izpolnjeni pogoji za kaznovanje, podati predlog za kaznovanje, ki se obravnava kot novo vložena zadeva in se dodeli drugemu sodniku v skladu s splošnimi pravili Sodnega reda o dodeljevanju zadev sodnikom. O kaznovanju po 78. členu ZKP vselej odloči sodnik posameznik, ki mu je zadeva po teh pravilih dodeljena. Tako bo zagotovljeno spoštovanje videza nepristranskosti sodišča, vključno s tem, da je sodnik izbran po pravilih, določenih skladno z drugim odstavkom 23. člena Ustave. Če na podlagi navedenih pravil ni mogoče določiti sodnika, na katerega se žaljiva izjava ne bi nanašala, je treba uporabiti določbe 34. člena ZKP o prenosu krajevne pristojnosti na drugo sodišče.

18. Ustavno sodišče ob tem opozarja, da mora sodišče v postopku po prvem odstavku 78. člena ZKP posamezniku omogočiti, da se seznaní z vsem gradivom, ki bi lahko vplivalo na njegov pravni položaj, in se do njega lahko opredeli. Na to pravico, ki jo mora sodišče zagotoviti z neposredno uporabo 22. člena Ustave, Ustavno sodišče opozarja predvsem ob upoštevanju dejstva, da bo v primeru, ko bo šlo za odločanje o izjavi, ki bo pred sodiščem izrečena ustno, odločitev sprejel sodnik, ki te izjave ne bo neposredno zaznal, zato bo v teh primerih še toliko pomembnejše, da bo imel pred seboj videnje obeh strani.

B. – II.

Ocena ustavnosti druge povedi 130. člena ZKP

19. Pri oceni ustavnosti tretje povedi prvega odstavka 78. člena ZKP se je Ustavnemu sodišču zastavilo še eno vprašanje: Ali gre pri odločanju o kaznovanju po prvem odstavku 78. člena ZKP za odločanje o kazenski obtožbi? To bi namreč pomenilo, da sodišče o kaznovanju ne bi smelo odločiti v sumarnem postopku, ki ga predvideva ZKP, temveč v postopku, v katerem bi morala biti poleg jamstev iz 22. in 23. člena Ustave posamezniku zagotovljena tudi vsa procesna in materialna ustavna jamstva v kazenskem postopku iz 27., 28. in 29. člena Ustave.

20. Ustavno sodišče je z vidika skladnosti z navedenimi ustavnimi jamstvi že presojalo primerljivo ureditev, in sicer v odločbi št. U-I-145/03 (glej predvsem 17. do 23. točko odločbe), v kateri je odločilo o ustavnosti nekaterih določb 11. člena ZPP o vrsti in višini disciplinske kazni v pravnem postopku, ki so se uporabljale v primeru kaznovanja zaradi žalitve sodišča, strank ali drugih udeležencev postopka po 109. členu ZPP. Ustavno sodišče je pojasnilo, da vsako sankcioniranje, pa čeprav ga zakon imenuje »kazen«, ne pomeni odločanje o kazenski obtožbi. Pri presoji, ali gre za odločanje o kazenski obtožbi, je treba po eni strani upoštevati naravo in namen kaznovanja, po drugi strani pa naravo in višino sankcij. Kriterija sta alternativna – četudi se izkaže, da postopek ni »kazenski« po svojem namenu, so pa za dejanje predpisane sankcije, ki močno posegajo v pravice kaznovane osebe, morajo biti posamezniku zagotovljena vsa procesna in materialna ustavna jamstva v kazenskem postopku. Tudi ESČP je izoblikovalo podobne kriterije, po katerih presoja, ali gre za kazensko obtožbo v smislu prvega odstavka 6. člena EKČP in s tem za zadevo, v kateri morajo biti zagotovljena vsa jamstva, ki so določena ne le v prvem, temveč tudi v drugem in tretjem odstavku tega člena. Ali gre za odločanje o kazenski obtožbi, je po praksi ESČP odvisno od: (a) uvrstitve instituta v domačem pravu; (b) narave kršitve in (c) strogosti zagrožene (in ne morda v konkretnem primeru izrečene) kazni.⁸

21. V odločbi št. U-I-145/03 je Ustavno sodišče ugotovilo, da pri kaznovanju udeležencev postopka zaradi razžalitve sodišča v pravnem postopku ne gre za institut, ki bi ga zakonodajalec uvrstil v kazenskopravno sfero, ter da tudi narava tega instituta ni kazenska. Glede na strogost zagroženih kazni – po 11. členu ZPP je bilo mogoče denarno kazen v primeru neplačila spremeniti v zaporno kazen, ki je lahko za fizično osebo dosegla 30 dni, za samostojnega podjetnika posameznika ali odvetnika pa 100 dni zapora – pa je presodilo, da gre v tem postopku za odločanje o kazenski obtožbi. Ustavno sodišče je pojasnilo, da bi ZPP tako stroge kazni lahko določil le, če bi se o tem kaznovanju odločilo v postopku, ki bi v celoti ustrezal jamstvom ne le 23. člena Ustave, pač pa tudi 29. člena Ustave. To stališče je potrdilo ESČP v sodbi v zadevi *Pečnik proti Sloveniji*. Presodilo je, da je šlo pri ureditvi po 109. členu v zvezi z 11. členom ZPP (preden je Ustavno sodišče razveljavilo tretji do sedmi odstavek 11. člena ZPP) za odločanje o kazenski obtožbi, in sicer prav zaradi možnosti, da bo denarna kazen – ob odsotnosti kakršnihkoli postopkovnih jamstev – v primeru neplačila spremenjena v dolgo zaporno kazen (glej 30. do 36. točko navedene sodbe). Da gre v postopku disciplinskega kaznovanja udeležencev postopka za odločanje o kazenski obtožbi, je ESČP presodilo tudi v zadevi, ko je pritožniku grozila kazen do enega meseca zapora (sodba *Kyprianou proti Cipru* z dne 27. 1. 2004, 31. točka, v zvezi s sodbo velikega senata z dne 15. 12. 2005, 61. do 64. točka), ter v zadevi, ko je bila najvišja zagrožena kazen do osemindvajset dni samice (sodba v zadevi *Mariusz Lewandowski proti Poljski*, 30. točka). Po drugi strani pa je na primer v sodbi v zadevi *Žugić proti Hrvaški* (glej predvsem 63. do 70. točko) ESČP presodilo, da kaznovanje udeležencev postopka zaradi žalitve sodišča po hrvaškem zakonu o pravnem postopku, ki je za razžalitev sodišča določal relativno nizke denarne kazni (od 500,00 do 5.000,00 HRK), pri čemer slednjih v času odločitve sodišča tudi ni bilo mogoče spremeniti v zaporno kazen, ne pomeni odločanja o kazenski obtožbi v smislu prvega odstavka 6. člena EKČP.

22. Tudi denarna kazen po prvem odstavku 78. člena ZKP se lahko nadomesti s kaznijo zapora. ZKP namreč v 130. členu določa, da »[d]enarno kazen, ki je predpisana v tem zakonu, prisilno izterja pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov, na predlog sodišča, ki je to denarno kazen izreklo. Če se denarna kazen, ki je predpisana v tem zakonu, ne da niti prisilno izterjati, jo sodišče izvrši tako, da se za vsakih začetih 42 evrov določi en dan zapora.« Glede na prvi odstavek 78. člena ZKP, po katerem znaša denarna kazen najmanj eno petino zadnje uradno objavljene povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji na zaposleno osebo in največ trikratni znesek te plače, ter glede na podatek Statističnega urada Republike Slovenije, da znaša trenutna povprečna mesečna neto plača v Sloveniji 1.010,78 EUR, je najvišja denarna kazen, ki jo je mogoče izreči v postopku po prvem odstavku 78. člena ZKP, 3.032,34 EUR, najdaljša možna zaporna kazen pa 73 dni zapora.

23. Glede na navedeno je Ustavno sodišče na podlagi 30. člena ZUstS (ki določa, da lahko Ustavno sodišče pri odločanju o ustavnosti predpisa oceni tudi ustavnost drugih določb istega ali drugega predpisa, če so te določbe v medsebojni zvezi ali če je to nujno za rešitev zadeve) začelo postopek za oceno ustavnosti 130. člena ZKP, kolikor se nanaša na možnost spremembe denarne kazni, izrečene po prvem odstavku 78. člena tega zakona, v kazen zapora.

24. Pri presoji, ali gre v postopku po 78. členu ZKP za odločanje o kazenski obtožbi, Ustavno sodišče ugotavlja, da tudi pri določbah 78. člena ZKP – tako kot to velja za določbe 109. člena ZPP – ne gre za institut, ki bi ga zakonodajalec uvrstil v kazenskopravno sfero. To je razvidno že iz drugega

⁸ Gre za t. i. kriterije Engel, ki jih je ESČP prvič postavilo v sodbi v zadevi Engel in drugi proti Nizozemski z dne 8. 6. 1976 (glej 82. točko).

odstavka 78. člena ZKP, ki določa, da kaznovanje po tem členu ne vpliva na pregon in izrek kazni za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno z žalitvijo. Kršitev po prvem odstavku 78. člena ZKP nima narave kaznivega dejanja, sankcija, ki je za dejanje predpisana, pa ne narave kazenskopravne sankcije. Kot je bilo že pojasnjeno, gre pri kaznovanju po 78. členu ZKP za ukrep procesnega vodstva, ki naj zagotovi urejen potek kazenskega postopka in spoštljiv odnos do sodišča. Samih po sebi torej določb 78. člena ZKP ni mogoče šteti za določbe, ki opredeljujejo kaznivo dejanje in postopek odločanja o kazenski obtožbi. Vendar pa strogost sankcije, ki je predpisana v 130. členu ZKP, narekuje drugačen zaključek. Možnost sodišča, da v tem postopku izreče denarno kazen, ki se lahko (če je ni mogoče prisilno izterjati) nadomesti s kaznijo do 73 dni zapor, pomeni možnost tako hudega posega države v pravice posameznikov, da bi morala biti dejanje in sankcija opredeljena v skladu z jamstvi 28. člena Ustave, izrekanje sankcije pa bi moralo biti predvideno v samostojnem postopku, v katerem bi bila zagotovljena vsa ustavna procesna jamstva kazenskega postopka iz 27. in 29. člena Ustave.

25. Upoštevanje že sprejeta stališča Ustavnega sodišča in prakso ESČP je ureditev kaznovanja po 78. členu ZKP v zvezi z drugo povedjo 130. člena ZKP v neskladju z Ustavo – ne zato, ker kakršnokoli kaznovanje zaradi razžalitve sodišča v okviru kazenskega postopka ne bi bilo dopustno, pač pa zato, ker tako stogih kazni, kot jih ta ureditev predvideva, ni dopustno izrekat v sumarnem postopku in brez ustreznih ustavnih jamstev iz 27., 28. in 29. člena Ustave. Ustavno sodišče pri tej presoji ni prezrla, da zaporna kazen ni določena kot primarna sankcija za žalitev sodišča in drugih procesnih udeležencev, temveč le kot nadomestna sankcija v primeru, ko denarne kazni ni mogoče prisilno izterjati. Vendar pa iz zakonske ureditve ne izhaja, da bi bilo pri odločanju o nadomestitvi kazni (o kateri po šestem odstavku 129.a člena ZKP odloči sodnik oziroma predsednik senata, ki je na prvi stopnji izrekel denarno kazen, s sodbo) še mogoče presojati dejanje in izrečeno denarno kazen. Iz zakonske ureditve prej izhaja, da je sprememba denarne kazni v zaporno kazen avtomatična posledica nemožnosti prisilne izterjave, določitev višine zaporne kazni pa zgolj matematični preračun na podlagi kriterija iz 130. člena ZKP. Poleg tega pa tudi za postopek spremembe denarne kazni v zaporno niso predvidena nikakršna ustavna procesna jamstva kazenskega postopka. V presojanem obsegu je torej druga poved 130. člena ZKP v neskladju z Ustavo, zato jo je Ustavno sodišče v tem obsegu razveljavilo (2. točka izreka te odločbe).

B. – III.

Odločitev o ustavni pritožbi

26. Pritožnik vlaga ustavno pritožbo zoper sklep o kaznovanju, ki ga je na podlagi prvega odstavka 78. člena ZKP izdala razpravljajoča sodnica. Iz obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki je povzeta v 1. točki te odločbe, in zapisnika o glavni obravnavi z dne 24. 6. 2013 jasno izhaja, da se je pritožnikova izjava, ki je bila razlog za kaznovanje, nanašala na razpravljajočo sodnico osebno. Upoštevanje odločitev Ustavnega sodišča iz 1. točke izreka te odločbe, to dejstvo že samo zase zadostuje za sklep, da je bila v obravnavanem primeru kršena pritožnikova pravica do nepristranskega sodišča iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Okoliščina, da je sodnica presojala izjavo, ki se je nanašala nanjo osebno, ter pritožniku izrekla sankcijo, namreč predstavlja okoliščino, ki lahko pri razumnem človeku ustvari upravičen dvom o nepristranskem sojenju.

27. Argumentov, ki jih je navedlo pritožbeno sodišče in s katerimi je skušalo utemeljiti, da je obravnavana zadeva bistveno drugačna, kakor zadeva *Pečnik proti Sloveniji*, ni mogoče sprejeti. Dejstvo, da pritožnik izrečenih besed ni za-

nikal, temveč je le drugače kot sodnica ocenil njihov pomen, bi lahko bilo odločilno le, če bi se pravica do nepristranskega sodišča nanašala zgolj na fazo ugotavljanja dejanskega stanja, kar nikakor ne drži. Nepristranskost je treba zagotoviti tako pri sprejemanju dejanskih kot tudi pravnih odločitev. Neutemeljen pa je tudi drugi argument, ki ga navaja pritožbeno sodišče, in sicer, da je sodišče izpodbijani sklep izreklo po razglasitvi sodbe, s katero je bila pritožnikova varovanka obtožbe oproščena. V obravnavani zadevi namreč ne gre za vprašanje, ali je bilo nepristransko sojenje zagotovljeno pritožnikovi varovanki, temveč ali je bilo zagotovljeno pritožniku. Dejstvo, da je bila pritožnikova varovanka obtožbe oproščena, na to vprašanje ne daje odgovora.

28. Glede na ugotovljeno kršitev prvega odstavka 23. člena Ustave in glede na način izvršitve, določen v 3. točki izreka te odločbe, je bilo treba izpodbijana pravno-močna sklepa razveljaviti in zadevo vrniti sodišču prve stopnje v novo odločanje (4. točka izreka). V novem postopku bo moral o kaznovanju po prvem odstavku 78. člena ZKP odločiti drug sodnik, skladno s 3. točko izreka te odločbe.

29. Ker je Ustavno sodišče izpodbijani sklep razveljavilo že zaradi kršitve prvega odstavka 23. člena Ustave, se v presojo utemeljenosti drugih očitkov ni spuščalo.

30. Pritožnik priglašja stroške postopka z ustavno pritožbo. V postopku pred Ustavnim sodiščem nosi vsak udeleženc svoje stroške, če Ustavno sodišče ne odloči drugače (prvi odstavek 34. člena ZUstS, ki se po prvem odstavku 49. člena ZUstS uporablja tudi v postopku z ustavno pritožbo). Za drugačno odločitev bi morali obstajati posebni razlogi, ki jih pritožnik ne navaja. Ustavno sodišče je zato odločilo, kot izhaja iz 5. točke izreka te odločbe.

C.

31. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. člena, drugega odstavka 40. člena, prvega odstavka 59. člena in prvega odstavka 34. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ZUstS v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, Jasna Pogačar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

mag. Miroslav Mozetič l.r.
Predsednik

OBČINE

CELJE

2799. Obvezna razlaga 1. člena Odloka o zazidalnem načrtu "Gospodarska cona v Celju"

Na podlagi 19. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 106/13 in 93/15) in prvega odstavka 67. člena Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 4/14) je Mestni svet Mestne občine Celje na 2. dopisni seji, ki je potekala od 14. 10. 2016 do 17. 10. 2016 do 10. ure, sprejel

OBVEZNO RAZLAGO

1. člena Odloka o zazidalnem načrtu "Gospodarska cona v Celju"

1. člen

V 1. členu Odloka o zazidalnem načrtu "Gospodarska cona v Celju" (Uradni list SRS, št. 22/77, 22/78, 21/82, 6/83,

23/84, 14/86, 7/90 in Uradni list RS, št. 17/92, 20/94, 39/94, 2/96, 23/97, 50/98, 14/99, 56/99, 46/00, 117/00, 21/02, 57/03, 91/05, 29/06, 70/06, 77/06, 58/07, 56/08, 19/09, 80/09, 109/10, 38/13, 12/14, 43/14, 16/15, 20/15, 39/15) je treba tolerance, ki veljajo za celoten kompleks osnovnega zazidalnega načrta Aero – Lanovž razumeti tako, da pomenijo smiselne spremembe tlorisnih in višinskih gabaritov tudi rekonstrukcije in delne rušitve objektov.

2. člen

Obvezna razlaga je sestavni del Odloka o zazidalnem načrtu "Gospodarska cona v Celju".

3. člen

Obvezna razlaga se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. zadeve: 020-30/2016 in 011-6/2016
Celje, dne 17. oktobra 2016

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

METLIKA**2800. Odlok o 1. rebalansu proračuna Občine Metlika za leto 2016**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 – odl. US, 76/08, 100/08 – odl. US, 79/09, 14/10 – odl. US, 51/10, 84/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO), 3. in 40. člena Zakona o javnih finan-
cah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4, 14/13 – popr., 101/13) in 19. člena Statuta Občine Metlika (Uradni list RS, št. 14/09 in 38/10) je Občinski svet Občine Metlika na 13. redni seji dne 6. 10. 2016 sprejel

O D L O K**o 1. rebalansu proračuna Občine Metlika za leto 2016**

1. člen

Spremeni se 2. člen Odloka o proračunu Občine Metlika za leto 2016 (Uradni list RS, št. 6/16) tako, da se glasi:

»II. VIŠINA PRORAČUNA

2. člen

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
	Sekcija/Podsekcija/k2/k3	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	6.466.905,00
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	5.653.739,14
70	DAVČNI PRIHODKI	4.886.494,00
	700 Davki na dohodek in dobiček	4.311.794,00
	703 Davki na premoženje	395.700,00
	704 Domači davki na blago in storitve	179.000,00
71	NEDAVČNI PRIHODKI	767.245,14

	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	659.288,76
	711 Takse in pristojbine	10.000,00
	712 Globe in druge denarne kazni	8.270,00
	714 Drugi nedavčni prihodki	89.686,38
72	KAPITALSKI PRIHODKI	132.407,00
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih sredstev	132.407,00
73	PREJETE DONACIJE	85.370,00
	730 Prejete donacije iz domačih virov	14.120,00
	731 Prejete donacije iz tujine	71.250,00
74	TRANSFERNI PRIHODKI	595.388,86
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	459.184,78
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	136.204,08
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	7.373.441,15
40	TEKOČI ODHODKI	2.103.288,25
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	393.263,73
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	59.227,07
	402 Izdatki za blago in storitve	1.593.643,65
	403 Plačila domačih obresti	22.153,80
	409 Rezerve	35.000,00
41	TEKOČI TRANSFERI	2.887.200,92
	410 Subvencije	379.641,00
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	1.598.343,20
	412 Transferi nepridobitnim organizacijam in ustanovam	339.675,58
	413 Drugi tekoči domači transferi	569.541,14
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	1.974.959,28
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	1.974.959,28
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	407.992,70
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	261.069,24
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	146.923,46
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ) (I.-II.) (Skupaj prihodki minus skupaj odhodki)	-906.536,15
III/1.	PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.-7102)-(II.-403-404) (Skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)	-885.060,87
III/2.	TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (70+71)-(40+41) (Tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)	663.249,97

B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	142.000,00
50	ZADOLŽEVANJE	142.000,00
	500 Domače zadolževanje	142.000,00
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550+551)	405.037,52
55	ODPLAČILA DOLGA	405.037,52
	550 Odplačila domačega dolga	405.037,52
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-1.169.573,67
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-263.037,52
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	906.536,15
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2015	1.169.573,67

3. člen

Spremeni se 14. člen, tako da se po novem glasi:

»Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolgov v računu financiranja se Občina Metlika za proračun leta 2016 lahko zadolži do višine 142.000,00 EUR.«

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-148/2016

Metlika, dne 6. oktobra 2016

Župan
Občine Metlika
Darko Zevnik l.r.

2801. Odlok o razveljavitvi Odloka o zaščiti vodnih virov na območju Gornjega Suhorja in območju črpališča Obrh v Metliki

Na podlagi 19. člena Statuta Občine Metlika (Uradni list RS, št. 14/09 in 38/10) je Občinski svet Občine Metlika na 13. redni seji dne 6. 10. 2016 sprejel

O D L O K

o razveljavitvi Odloka o zaščiti vodnih virov na območju Gornjega Suhorja in območju črpališča Obrh v Metliki

1. člen

S tem odlokom se na osnovi sprejete in veljavne Uredbe o vodovarstvenem območju za vodna telesa vodonosnikov za območje občin Črnomelj, Metlika in Semič (Uradni list RS,

št. 53/16) razveljavi Odlok o zaščiti vodnih virov na območju Gornjega Suhorja in območju črpališča Obrh v Metliki (Uradni list RS, št. 36/92).

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 354-56/2010-13

Metlika, dne 6. oktobra 2016

Župan
Občine Metlika
Darko Zevnik l.r.

TIŠINA

2802. Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Tišina za programsko obdobje 2015–2020

Na podlagi 24. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR in 26/14) in 16. člena Statuta Občine Tišina (Uradni list RS, št. 41/15) je Občinski svet Občine Tišina na 17. redni seji dne 10. 10. 2016 sprejel

P R A V I L N I K

o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Tišina za programsko obdobje 2015–2020

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa področje uporabe, pogoje, vrste pomoči s posameznimi ukrepi in druge ukrepe Občine Tišina za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja.

Sredstva po tem pravilniku se dodelijo za:

– državne pomoči v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 193, z dne 1. 7. 2014 str. 1–75, v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije (EU) št. 702/2014),

– pomoči *de minimis* v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju (UL L št. 352, z dne 24. 12. 2013, str. 9–17, v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije (EU) št. 1408/2013).

– pomoči *de minimis* v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (UL L št. 352, z dne 24. 12. 2013, str. 1–8, v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013),

– ostali ukrepi.

2. člen

(način in višina zagotavljanja sredstev)

Sredstva za izvedbo ukrepov ohranjanja in spodbujanja razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Tišina (v nadaljevanju: občina) se zagotavljajo v proračunu občine. Višina sredstev v ta namen se določi z odlokom o proračunu za tekoče leto.

Letni program ukrepov ohranjanja in spodbujanja razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Tišina z višino razpoložljivih sredstev za posamezne ukrepe, na predlog Komisije za kmetijstvo in prehrano, sprejme Občinski svet Občine Tišina.

3. člen

(oblika pomoči)

Sredstva za ukrepe po tem pravilniku se dodeljujejo v določeni višini za posamezne namene kot nepovratna sredstva v obliki dotacij in/ali v obliki subvencioniranih storitev.

4. člen

(opredelitev pojmov)

Pojmi uporabljeni v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

(1) "pomoč" pomeni vsak ukrep, ki izpolnjuje merila iz člena 107 (1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;

(2) "MSP" ali "mikro, malo in srednje podjetje" pomeni podjetje, ki izpolnjuje merila iz Priloge I Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

(3) "kmetijski sektor" pomeni vsa podjetja, ki so dejavna v primarni kmetijski proizvodnji, predelavi in trženju kmetijskih proizvodov;

(4) "kmetijski proizvod" pomeni proizvode s seznama v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva s seznama v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta;

(5) "primarna kmetijska proizvodnja" pomeni proizvodnjo rastlinskih in živalorejskih proizvodov s seznama v Prilogi I k Pogodbi brez kakršnih koli nadaljnjih postopkov, ki bi spremenili naravo takih proizvodov;

(6) "predelava kmetijskih proizvodov" pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

(7) "trženje kmetijskih proizvodov" pomeni imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu, ter vsake dejavnosti, s katero se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje kmetijskih proizvodov, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih;

(8) "kmetijsko gospodarstvo" pomeni enoto, ki obsega zemljišče, objekte in naprave, ki se uporabljajo za primarno kmetijsko proizvodnjo;

(9) "nosilec ali nosilka kmetijskega gospodarstva" (v nadaljnjem besedilu: nosilec) je pravna ali fizična oseba, ki je pooblaščenca ali upravičenca, da za kmetijsko gospodarstvo vlaga vloge iz naslova ukrepov kmetijske politike;

(10) "podjetje v težavah" pomeni podjetje v skladu s 14. točko 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

(11) "slabe vremenske razmere, ki jih je mogoče enačiti z naravnimi nesrečami," pomenijo neugodne vremenske pogoje, kot so zmrzal, nevihte in toča, led, močno ali obilno deževje ali huda suša, ki uničijo več kot 30% povprečne proizvodnje, izračunane na podlagi:

a) predhodnega triletnega obdobja ali

b) triletnega povprečja, osnovanega na predhodnem petletnem obdobju, brez najvišjega in najnižjega vnosa;

(12) "opredmetena sredstva" pomenijo sredstva, ki jih sestavljajo zemljišča, stavbe in obrati, stroji in oprema;

(13) "neopredmetena sredstva" pomenijo sredstva, ki nimajo fizične ali finančne oblike, kot so patenti, licence, strokovno znanje ali druga intelektualna lastnina;

(14) "začetek izvajanja projekta ali dejavnosti" pomeni bodisi začetek dejavnosti ali gradbenih del, povezanih z naložbo, bodisi prvo pravno zavezujočo zavezo za naročilo opreme ali uporabo storitev ali vsako drugo zavezo, zaradi katere projekta ali dejavnosti ni več mogoče preklicati; nakup zemljišč in

pripravljalna dela, kot je pridobivanje dovoljenj in opravljanje študij izvedljivosti, se ne štejejo za začetek izvajanja projekta ali dejavnosti;

(15) "velika podjetja" pomeni podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev iz Priloge I Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

(16) "intenzivnost pomoči" pomeni bruto znesek pomoči, izražen kot odstotek upravičenih stroškov pred odbitkom davkov ali drugih dajatev;

(17) "standard Unije" pomeni obvezen standard, predpisan z zakonodajo EU, ki določa raven, ki jo morajo doseči posamezna podjetja, zlasti glede okolja, higiene in dobrobiti živali; posledično se standardi ali cilji, zastavljeni na ravni Unije, ki so zavezujoči za države članice, ne pa tudi za posamezna podjetja, ne štejejo za standarde Skupnosti;

(18) "neproizvodna naložba" pomeni naložbo, ki ne povzroči znatnega povečanja vrednosti ali donosnosti kmetijskega gospodarstva;

(19) "naložbe za skladnost s standardom Unije" pomenijo naložbe, ki se izvedejo za doseganje skladnosti s standardom Unije po zaključku prehodnega obdobja, določenega z zakonodajo Unije;

(20) "nezahtevna agromelioracija" je agromelioracija, kot je opredeljena z veljavno zakonodajo, ki ureja področje kmetijskih zemljišč;

(21) "mladi kmet" pomeni osebo, ki na dan predložitve vloge za pomoč ni stara več kot 40 let, ima ustrezno poklicno znanje in kompetence ter prvič vzpostavlja kmetijsko gospodarstvo kot nosilec tega gospodarstva;

(22) "investicijska dela" pomenijo dela, ki jih opravijo kmet osebno ali kmetovi delavci, da ustvarijo sredstva;

(23) "skupina in organizacija proizvajalcev" pomeni skupino ali organizacijo, ki je ustanovljena za dejavnosti, opredeljene v 43. točki 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

(24) "stalni stroški, ki nastanejo zaradi sodelovanja v shemi kakovosti" pomenijo stroške, ki nastanejo zaradi vključitve v shemo kakovosti, in letni prispevek za sodelovanje v njej, po potrebi pa tudi odhodke za preglede, ki so potrebni za ugotavljanje skladnosti s specifikacijami sheme kakovosti;

(25) "član kmetijskega gospodarstva" pomeni fizično ali pravno osebo ali skupino fizičnih ali pravnih oseb, ne glede na pravni status skupine in njenih članov v skladu z nacionalno zakonodajo, razen delavcev na kmetiji;

(26) "predelava kmetijskih proizvodov v nekmetijske proizvode" pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, katerega rezultat je proizvod, ki ni zajet v Prilogi I Pogodbe;

(27) "živila" pomenijo živila, ki niso kmetijski proizvodi in so navedena v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta;

(28) "nekmetijske dejavnosti" pomeni dejavnosti, ki ne spadajo v področje uporabe člena 42 Pogodbe o delovanju EU (npr. ukrepi s področja gozdarstva, turizma, obrti in dejavnosti vezane na predelavo kmetijskih proizvodov v nekmetijske proizvode);

(29) "enotno podjetje" pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja,

b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja,

c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu,

d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) tega odstavka preko enega ali več drugih podjetij, prav tako velja za enotno podjetje.

5. člen

(vrste pomoči in ukrepi)

Za uresničevanje ciljev ohranjanja in razvoja kmetijstva in podeželja v občini se finančna sredstva usmerjajo preko pravil za državne pomoči, ki imajo podlago v uredbah komisije EU, navedenih v drugem odstavku 1. člena tega pravilnika in omogočajo izvedbo naslednjih vrst pomoči oziroma ukrepov:

Vrste pomoči	Ukrepi
Državne pomoči po skupinskih izjemah v kmetijstvu (na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)	UKREP 1: Pomoč za naložbe v opredmetena ali neopredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo (14. člen); UKREP 2: Pomoč za zaokrožitev kmetijskih in gozdnih zemljišč (15. člen, 43. člen); UKREP 3: Pomoč za spodbujevalne ukrepe za kmetijske proizvode (24. člen); UKREP 4: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij (28. člen).
De minimis pomoči (na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 1408/2013)	UKREP 5: Podpora ohranjanju in povečevanju rodovitnosti tal.
De minimis pomoči (na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013)	UKREP 6: Pomoč za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter naložbe v dopolnilno in nekmetijsko dejavnost na kmetiji – de minimis; UKREP 7: Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja.
Ostali ukrepi občine	Ukrep 8: Podpora delovanja društev s področja kmetijstva in razvoja podeželja (Podlaga za izvedbo ukrepa je veljavna zakonodaja s področja javnih financ).

6. člen

(upravičenci do pomoči)

Upravičenci do pomoči so:

(1) pravne in fizične osebe, ki ustrezajo kriterijem za mikro podjetja in so dejavna v primarni kmetijski proizvodnji v primerih ukrepov po členih 14, 15 in 28 Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 ter v primeru ukrepa po Uredbi komisije (EU) št. 1408/2013, v primeru ukrepa po členu 24 Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 dejavna v kmetijskem sektorju; oziroma zasebni lastniki gozdov, ki ustrezajo kriterijem za mikro podjetja v primeru ukrepa po členu 43 Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 in so dejavna v gozdarskem sektorju; ter so vpisana v register kmetijskih gospodarstev in imajo v lasti ali zakupu kmetijska in gozdna zemljišča, ki ležijo na območju Občine Tišina in imajo sedež na območju te občine.

(2) pravne in fizične osebe, ki ustrezajo kriterijem za mikro podjetja v primerih ukrepov za pomoči de minimis po Uredbi komisije (EU) št. 1408/2013 ter so vpisana v register kmetijskih gospodarstev in imajo v lasti ali zakupu kmetijska zemljišča, ki ležijo na območju Občine Tišina in imajo sedež na območju Občine Tišina.

(3) Do pomoči za izvajanje ukrepa 4 iz 5. člena tega pravilnika so upravičena društva in njihova združenja, ki se ukvarjajo z razvojem kmetijstva, gozdarstva in podeželja na območju Občine Tišina.

7. člen

(izvzeta področja uporabe Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Do pomoči po tem pravilniku za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 niso upravičeni subjekti, ki so:

- naslovniki neporavnane naloga za izterjavo na podlagi predhodnega sklepa Komisije EU, s katerim je bila pomoč razglašena za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgovom;
- podjetja v težavah.

(2) Pomoči po tem pravilniku se ne uporablja za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 za:

- pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer če je pomoč neposredno povezana z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi stroški, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
- pomoč, ki je odvisna od prednostne uporabe domačega blaga pred uporabo uvoženega blaga.

(3) Pomoči po tem pravilniku za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 se ne dodeli za davek na dodano vrednost, razen, kadar po predpisih, ki urejajo DDV, le-ta ni izterljiv.

8. člen

(način, pogoji in merila za dodeljevanje pomoči)

(1) Državne pomoči in pomoči de minimis se dodeljujejo upravičencem na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa objavljenega na spletni strani občine in oglasni deski občine, skladno z veljavnimi predpisi s področja javnih financ ter tem pravilnikom.

(2) V javnem razpisu se opredelijo podrobnejša merila in kriteriji za dodeljevanje pomoči, posamezni ukrepi in višina razpoložljivih sredstev za posamezen ukrep kot to določata odlok o proračunu občine za tekoče leto in Letni program ukrepov za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Tišina.

(3) V kolikor v okviru sprejetega Letnega programa ukrepov za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Tišina predvidena sredstva za posamezen ukrep niso v celoti uporabljena, se preostanek teh sredstev lahko uporabi za drugi ukrep, ki je določen med ukrepi finančnih spodbud za to leto.

9. člen

(spodbujevalni učinek)

(1) Za ukrepe po Uredbi komisije (EU) št. 702/2014 se pomoč lahko dodeli, če ima spodbujevalni učinek. Pomoč ima spodbujevalni učinek, če je vloga za pomoč predložena pred začetkom izvajanja projekta ali dejavnosti.

(2) Vloga za pomoč mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

- ime oziroma naziv, sedež in velikost podjetja;
- opis projekta ali dejavnosti, vključno z datumom začetka in konca;
- lokacijo projekta ali dejavnosti;
- seznam upravičenih stroškov;
- vrsto (nepovratna sredstva, posojilo, jamstvo, vračljivi predujem ali drugo) in znesek javnega financiranja, potrebnega za projekt ali dejavnost ter
 - izjave vlagatelja:
 - a) da ne prejema oziroma ni v postopku pridobivanja pomoči za iste upravičene stroške iz drugih javnih virov ter
 - b) glede izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka 7. člena tega pravilnika.

10. člen

(dodelitev sredstev)

(1) O dodelitvi sredstev upravičencem po tem pravilniku, na predlog strokovne komisije, ki je imenovana s strani župana, odloča pooblaščen oseba občinske uprave s sklepom.

(2) Zoper odločitev iz prejšnjega odstavka lahko upravičenec vložiti pritožbo pri županu občine v roku 8 dni od prejema sklepa. Odločitev župana je dokončna.

(3) Medsebojne obveznosti med občino in prejemnikom pomoči se po izdanem sklepu o dodelitvi sredstev uredijo s pogodbo, med tem ko pri dodelitvi sredstev iz 14., 23. in 24. člena tega pravilnika zadostuje za izplačilo pravnomočnost izdanega sklepa o dodelitvi sredstev.

(4) Datum dodelitve pomoči je datum pravnomočnosti sklepa.

11. člen (izplačila sredstev)

Upravičencem se sredstva iz proračuna občine izplačajo na podlagi zahtevka. Zahtevek mora vsebovati naslednjo dokumentacijo:

- dokazila o plačilu obveznosti (plačani račun/situacija in potrdilo/dokazilo o plačanem računu),
- druga dokazila, določena z javnim razpisom (poročilo ali dokazilo o opravljenem delu oziroma storitvi, dokazilo o izvedbi nadzornih ukrepov ...).

12. člen (kumulacija)

(8. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Najvišji zneski pomoči po posameznih ukrepih, določeni v 13., 14., 15. in 16. členu pravilnika, ne smejo preseči najvišjih zneskov oziroma intenzivnosti pomoči določenih v 14., 15., 24., 28. in 43. členu Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 ne glede na to ali se podpora za projekt ali dejavnost v celoti financira iz nacionalnih sredstev ali pa se delno financira iz sredstev EU.

(2) Pomoč izvzeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 se lahko kumulira z vsako drugo državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški, ki se deloma ali v celoti prekrivajo samo, če se s tako kumulacijo ne preseže najvišje intenzivnosti pomoči ali zneska pomoči, ki se uporablja za zadevno pomoč v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014.

(3) Pomoč izvzeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014, se ne kumulira s plačili iz člena 81(2) in člena 82 Uredbe (EU) št. 1305/2013 v zvezi z istimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, ki sta določena v Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014.

(4) Pomoč izvzeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 se ne sme kumulirati z nobeno pomočjo de minimis v zvezi z istimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, ki sta določena v Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014.

II. UKREPI V SKLADU Z UREDBO KOMISIJE (EU) ŠT. 702/2014

13. člen

UKREP 1: Pomoč za naložbe v opredmetena ali neopredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo (14. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014).

(1) Z naložbo se skuša doseči vsaj enega od naslednjih ciljev:

- Izboljšanje splošne učinkovitosti in trajnosti kmetijskega gospodarstva, zlasti z zmanjšanjem stroškov proizvodnje ali izboljšanjem in preusmeritvijo proizvodnje;
- Izboljšanje naravnega okolja, higienskih razmer ali standardov za dobrobit živali, če zadevna naložba presega veljavne standarde Unije;
- Vzpostavljanje in izboljšanje infrastrukture, povezane z razvojem, prilagajanjem in modernizacijo kmetijstva, vključno z dostopom do kmetijskih zemljišč, komasacijo in izboljšanjem zemljišč, oskrbo in varčevanjem z energijo in vodo.

(2) Pomoč se ne dodeli za:

- nakup proizvodnih pravic, pravic do plačila in letnih rastlin;
- zasaditev letnih rastlin;
- dela v zvezi z odvodnjavanjem;
- nakup živali in samostojen nakup kmetijskih zemljišč;
- naložbe za skladnost s standardi Unije, z izjemo pomoči, dodeljene mladim kmetom v 24 mesecih od začetka njihovega delovanja;
- za že izvedena dela, razen za izdelavo projektne dokumentacije;
- investicije, ki se izvajajo izven območja občine;
- investicije, ki so financirane iz drugih javnih virov Republike Slovenije ali EU, vključno s sofinanciranjem prestrukturiranja vinogradov;
- stroške, povezane z zakupnimi pogodbami;
- obratna sredstva.

(3) Pomoč za naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo se lahko dodeli za:

- 1.1 Posodabljanje kmetijskih gospodarstev,
- 1.2 Urejanje kmetijskih zemljišč in pašnikov.

Podukrep 1.1 Posodabljanje kmetijskih gospodarstev

Pomoč se lahko dodeli za naložbe v živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo na kmetijskih gospodarstvih.

Upravičeni stroški:

- stroški nakupa nove kmetijske mehanizacije;
- stroški izdelave projektne dokumentacije za novogradnjo (rekonstrukcijo) hlevov in gospodarskih poslopij na kmetijskih gospodarstvih;
- stroški gradnje, rekonstrukcije ali adaptacije hlevov in gospodarskih poslopij na kmetijskih gospodarstvih, ki služijo primarni kmetijski proizvodnji ter ureditev izpustov (stroški materiala, ki se nanašajo na naložbe);
- stroški opreme hlevov in gospodarskih poslopij;
- stroški nakupa rastlinjaka, montaže ter opreme v rastlinjaku z izjemo namakalnih naprav;
- stroški nakupa in postavitve zaščite pred neugodnimi vremenskimi razmerami (protitočne mreže, stebri ...);
- stroški nakupa in postavitve zaščite pred divjadjo (mreže, stebri v sadovnjakih, ob rastlinjakih ...);
- stroški nakupa računalniške programske opreme, patentov, licenc, avtorskih pravic in blagovnih znamk.

Upravičenci do pomoči:

- so mikro podjetja oziroma kmetijska gospodarstva, vpisana v register kmetijskih gospodarstev, ki ležijo na območju občine oziroma katerih naložba se izvaja na območju občine;
- ki dejavnost primarne kmetijske proizvodnje opravljajo na najmanj 1 ha primerljivih kmetijskih površin, pri sadovnjakih na najmanj 15 arih, pri rastlinjakih najmanj na 5 arih.

Pogoji za pridobitev:

- predložitev ustreznega dovoljenja za izvedbo investicije, če je s predpisi s področja gradnje objektov to potrebno;
- projektno dokumentacijo za izvedbo naložbe ter dokazila o teh stroških, kadar so upravičeni do sofinanciranja;
- za naložbo, ki mora biti v skladu z določili 14(5) člena Uredbe 702/2014, mora biti presoja vplivov na okolje, če je le-ta potrebna, predložena z vlogo za pridobitev pomoči;
- ponudba oziroma predračun za načrtovano naložbo;
- predložitev oddane zbirne vloge (subvencijska vloga) v tekočem oziroma preteklem letu, če rok za oddajo zbirne vloge v tekočem letu še ni potekel;
- mnenje o upravičenosti in ekonomičnosti investicije, ki ga pripravi pristojna strokovna služba;
- drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči:

- do 50% upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih.

Najvišji skupni znesek pomoči za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša do 5.000,00 EUR.

Vlogo za pomoč v okviru tega ukrepa predloži nosilec kmetijskega gospodarstva oziroma pooblaščen oseba, ki jo

pooblastijo vsi nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vključeni v skupno naložbo.

Podukrep 1.2 Urejanje kmetijskih zemljišč in pašnikov

Pomoč se lahko dodeli za namen urejanja kmetijskih zemljišč in pašnikov.

Upravičeni stroški:

- stroški izdelave načrta ureditve kmetijskega zemljišča (nezahtevne agromelioracije, pašniki);
- stroški izvedbe del za nezahtevne agromelioracije;
- stroški nakupa opreme za ograditev in pregraditev pašnikov z ograjo;
- stroški nakupa opreme za ureditev napajališč za živino.

Upravičenci do pomoči:

– posamezna kmetijska gospodarstva in ali več kmetijskih gospodarstev, vključenih v skupno naložbo (pašna skupnost, agrarna skupnost ...);

– kmetijska gospodarstva, vpisana v register kmetijskih gospodarstev, ki ležijo na območju občine oziroma katerih naložba se izvaja na območju občine;

– dejavnost primarne kmetijske proizvodnje opravljajo na najmanj 1 ha primerljivih kmetijskih površin.

Pogoji za pridobitev:

– ustrezna dovoljenja oziroma projektna dokumentacija za izvedbo naložbe ter dokazila o teh stroških, kadar so upravičeni do sofinanciranja;

– ponudba oziroma predračun stroškov, za katere se uveljavlja pomoč;

– kopija katastrskega načrta in program del, ki ga pripravi pristojna strokovna služba, kadar je predmet podpore ureditev kmetijskih zemljišč ali nezahtevna agromelioracija;

– dovoljenje lastnika zemljišča za izvedbo naložbe v primeru zakupa zemljišča;

– drugi pogoji, opredeljeni z razpisom.

Intenzivnost pomoči:

– do 50 % upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih oziroma do 5.000,00 EUR.

Najvišji skupni znesek pomoči za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša do 5.000,00 EUR.

Vlogo za pomoč v okviru tega ukrepa predloži nosilec kmetijskega gospodarstva oziroma pooblaščen oseba, ki jo pooblastijo vsi nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vključeni v skupno naložbo.

14. člen

UKREP 2: Pomoč za zaokrožitev (komasacijo) kmetijskih in gozdnih zemljišč (15. člen in 43. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Cilj pomoči je zaokrožitev kmetijskih zemljišč za zmanjšanje razdrobljenosti in racionalnejšo rabo kmetijskih in gozdnih zemljišč.

(2) Upravičeni stroški:

– stroški pravnih in upravnih postopkov pri medsebojni menjavi kmetijskih in gozdnih zemljišč, vključno s stroški pregleda.

(3) Upravičenci do pomoči:

– kmetijska gospodarstva, ki izpolnjujejo pogoje iz prve točke 6. člena tega pravilnika in imajo v zaokrožitev vključena kmetijska in gozdna zemljišča, ki ležijo na območju občine.

(4) Pogoji za pridobitev:

– načrt o nameravani zaokrožitvi kmetijskih /gozdnih zemljišč;

– mnenje o upravičenosti zaokrožitve pristojne strokovne službe;

– predračun oziroma ocena upravičenih stroškov.

(5) Intenzivnost pomoči:

– do 100 % upravičenih stroškov pravnih in upravnih postopkov, vključno s stroški pregleda.

(6) Najvišji skupni znesek pomoči na kmetijskem gospodarstvu za ta ukrep lahko znaša do 5.000,00 EUR na leto.

(7) Vlogo za pomoč v okviru tega ukrepa predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

15. člen

UKREP 3: Pomoč za spodbujevalne ukrepe za kmetijske proizvode (24. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Cilj pomoči je zagotavljanje večje prepoznavnosti kmetijskih proizvodov, ozaveščanje širše javnosti o kmetijskih proizvodih.

(2) Upravičeni stroški

– Stroški organizacije tekmovanj, sejmov ali razstav ter udeležba na njih vključujejo:

(1) stroške udeležbe;

(2) potne stroške in stroške prevoza živali;

(3) stroške publikacij in spletnih mest, v katerih je dohodek napovedan;

(4) najemnina razstavnih prostorov in stojnic ter stroške njihove postavitve in razstavljanja;

(5) simbolične nagrade do vrednosti 1.000 EUR na nagrado in zmagovalca tekmovanja.

– Stroški publikacij, katerih cilj je ozaveščanje širše javnosti o kmetijskih proizvodih vključujejo:

(1) stroške tiskanih in elektronskih publikacij, spletišč in spotov v elektronskih medijih, na radiu ali televiziji, namenjeni predvajanju dejanskih informacij o upravičencih iz določene regije ali proizvajalcih določenega kmetijskega proizvoda, če so informacije nevtralne in imajo zadevni upravičenci enake možnosti, da so predstavljeni v publikaciji;

Publikacije ne smejo vsebovati navedb podjetij, blagovne znamke ali poreklo, z izjemo

– shem kakovosti iz člena 20(2)(a) Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014, če takšna navedba natanko ustreza označbi, zaščiteni v Uniji;

– shema kakovosti iz člena 20(2)(b) in (c) Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014, če je takšna navedba sekundarna v sporočilu.

(3) Upravičenci do pomoči:

– kmetijska gospodarstva, vpisana v register kmetijskih gospodarstev, s sedežem kmetijskega gospodarstva v občini in se ukvarjajo z dejavnostmi v kmetijskem sektorju.

(4) Prejemniki pomoči:

– pomoč se izplača izvajalcem storitev, ki so ustrezno registrirani.

(5) Pogoji za pridobitev:

– dokazilo o ustrezni registraciji dejavnosti;

– program dejavnosti spodbujevalnih ukrepov s predračunom stroškov;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim naročilom.

Do subvencionirane storitve so na podlagi objektivno opredeljenih pogojev upoštevana vsa kmetijska gospodarstva, ki so dejavna v kmetijskem sektorju na območju občine.

Vsebina in način izvedbe spodbujevalnih ukrepov za kmetijske proizvode, pogoji, ki jih izpolnjevati izvajalec spodbujevalnih ukrepov, merila za izbor najugodnejšega izvajalca, in druge morebitne obveznosti izvajalca usposabljanj se določijo v razpisni dokumentaciji za oddajo javnega naročila.

Če dejavnosti spodbujevalnih ukrepov zagotavljajo skupine in organizacije proizvajalcev, članstvo v takih skupinah in organizacijah ni pogoj za dostop do navedenih dejavnosti. Vsak prispevek nečlanov za kritje upravnih stroškov zadevne skupine ali organizacije proizvajalcev je omejen na stroške zagotavljanja zadevne dejavnosti, ki je predmet podpore.

(6) Intenzivnost pomoči:

– do 100 % upravičenih stroškov.

16. člen

UKREP 4: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij (28. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Cilj pomoči je sofinanciranje dela zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje, z namenom kritja izgub zaradi naslednjih dejavnikov:

– naravnih nesreč;

– slabih vremenskih razmer, ki jih je mogoče enačiti z naravnimi nesrečami,

- drugih slabih vremenskih razmer;
- bolezni živali ali škodljivih organizmov na rastlinah;
- zaščitenih živali.

(2) Pomoč:

– ne sme ovirati delovanja notranjega trga zavarovalniških storitev,

- ni omejena na zavarovanje, ki ga ponuja eno samo zavarovalniško podjetje ali skupina podjetij,
- ni pogojena s tem, da se zavarovalna pogodba sklene z zavarovalnico, ki ima sedež v zadevni državi članici.

(3) Zavarovanje:

– krije le stroške za nadomestitev izgub iz prvega odstavka tega člena;

– ne zahteva ali določa vrste ali količine prihodnje kmetijske proizvodnje.

(4) S pomočjo se spodbuja kmetijske pridelovalce, da zavarujejo svoje pridelke pred posledicami škodnih dogodkov iz prejšnjega odstavka.

(5) Upravičeni stroški:

– sofinanciranje stroškov zavarovalnih premij, vključno s pripadajočim davkom od prometa zavarovalnih poslov.

(6) Upravičenci do pomoči:

– kmetijska gospodarstva, vpisana v register kmetijskih gospodarstev, s sedežem na območju občine in ki sklenejo zavarovalno polico za tekoče leto, ki je vključena v sofinanciranje po nacionalni uredbi za tekoče leto.

(7) Pogoji za pridobitev:

– veljavna zavarovalna polica, z obračunano višino nacionalnega sofinanciranja.

(8) Intenzivnost pomoči:

– pomoč po tem pravilniku, skupaj s pomočjo po nacionalni uredbi o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje primarne kmetijske proizvodnje ne sme preseči 65% stroškov zavarovalne premije.

III. UKREPI DE MINIMIS V SKLADU Z UREDBO KOMISIJE (EU) ŠT. 1408/2013

17. člen

(splošne določbe de minimis Uredbe Komisije (EU) št. 1408/2013)

(1) Do de minimis pomoči v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1408/2013 so upravičena le podjetja, ki so dejavna v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov, razen za:

a. pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine proizvodov, danih na trg,

b. pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo,

c. pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.

(2) Do finančnih spodbud niso upravičeni tisti subjekti, ki nimajo poravnanih zapadlih obveznosti do Občine Tišina ali do države.

(3) Do sredstev niso upravičena mikro, majhna in srednje velika podjetja, ki so po Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14) v prisilni poravnavi, stečaju ali likvidaciji ter so kapitalsko neustrezna, kar pomeni, da je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala družbe.

(4) Če je vlagatelj dejaven v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov in tudi v enem ali več sektorjih oziroma ima druge dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 1407/2013, se navedena uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če je na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov,

zagotovljeno, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči de minimis, dodeljene v skladu z navedeno uredbo.

(5) Če je vlagatelj dejaven v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov ter v sektorju ribištva in akvakulture, se določbe Uredbe (EU) št. 717/2014 uporabljajo za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjim sektorjem, če je na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovljeno, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči de minimis, dodeljene v skladu z navedeno uredbo.

(6) Skupni znesek pomoči de minimis v kmetijstvu, dodeljena kateremu koli upravičencu ne sme presegati 15.000,00 EUR bruto v katerem koli obdobju treh proračunskih let, in sicer ne glede na to, iz katerih javnih virov so sredstva dodeljena.

(7) Zgornja meja pomoči se izrazi v denarni dotaciji. Dodeljena pomoč predstavlja bruto znesek pomoči, to je pred odbitkom davka ali drugih dajatev.

18. člen

(kumulacija de minimis pomoči po Uredbi Komisije (EU) št. 1408/2013)

(1) Poleg pomoči de minimis po tej uredbi se v zvezi z istimi upravičenimi stroški istemu upravičencu oziroma enotnemu podjetju ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi tako seštevanje povzročilo intenzivnost pomoči, ki bi presegala intenzivnost, določeno za posebne okoliščine vsakega primera v predpisih Unije.

(2) Če je vlagatelj razen v kmetijski dejavnosti dejaven v enem ali več sektorjih ali opravlja dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352, 24. 12. 2013), se pomoč de minimis, dodeljena za dejavnosti v sektorju kmetijske proizvodnje, v skladu s to uredbo, lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno sektorjem ali dejavnostim v gospodarstvu, do zgornje meje, določene v Uredbi 1407/2013/EU, če je z ločitvijo dejavnosti ali stroškov zagotovljeno, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči de minimis, dodeljene v skladu z Uredbo 1407/2013/EU.

(3) Če je vlagatelj razen v kmetijski dejavnosti dejaven v sektorju ribištva in akvakulture, se pomoč de minimis, dodeljena za dejavnosti v sektorju kmetijske proizvodnje, v skladu s to uredbo, lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno sektorju ribištva in akvakulture, do zgornje meje, določene v Uredbi Komisije (EU) št. 717/2014 z dne 27. junija 2014 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v sektorju ribištva in akvakulture (Uradni list EU L 190/14 z dne 28. 6. 2014), če je z ločitvijo dejavnosti ali stroškov zagotovljeno, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči de minimis, dodeljene v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 717/2014.

19. člen

UKREP 5: Podpora ohranjanju in povečevanju rodovitnosti tal

(1) Cilji pomoči:

Ohranjanje in povečevanje rodovitnosti tal.

(2) Razlogi za ukrepanje:

Visoka kislost tal na območju Občine Tišina ima neugodne vplive na pridelavo kmetijskih rastlin. Podpora je zaradi tega namenjena zmanjševanju kislosti tal in s tem ohranjanju in povečevanju rodovitnosti kmetijskih zemljišč.

(3) Upravičenci:

Kmetijska gospodarstva, vpisana v register kmetijskih gospodarstev, s stalnim prebivališčem na območju Občine Tišina.

(4) Upravičeni stroški:

Pomoč se dodeli za stroške:

– nakupa sredstev za zmanjšanje kislosti tal (nakup apnenčeve moke, agro apna ipd.), analize zemlje.

(5) Bruto intenzivnost pomoči:

– do 50% upravičenih stroškov iz četrtega odstavka tega člena;

– znesek pomoči se ustrezno zniža, če bi z odobreno de minimis pomočjo presegli skupni znesek de minimis pomoči iz šestega odstavka 17. člena tega pravilnika.

(6) Pogoji za pridobitev sredstev:

Za pridobitev sredstev po tem ukrepu je potrebno predložiti:

– vlogo za dodelitev sredstev za ta ukrep;

– dokazila o nastalih stroških: plačani račun za nakup sredstev za zmanjšanje kislosti tal, analize zemlje,

– načrt apnenja, ki vsebuje časovnico apnenja na istem kmetijskem zemljišču (na vsaka tri leta) in predvideno količino sredstev za zmanjšanje kislosti tal na ha.

– pomoč po ukrepu 3 se za iste kmetijske površine lahko pridobi na vsaka tri leta oziroma za analizo zemlje na vsakih pet let.

III. UKREPI DE MINIMIS V SKLADU Z UREDBO KOMISIJE (EU) Št. 1407/2013

20. člen

(splošne določbe de minimis Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013)

(1) Do de minimis pomoči v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 niso upravičena podjetja iz sektorjev:

– ribištva in akvakulture;

– primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije;

– predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije v naslednjih primerih:

a) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg;

b) če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce.

(2) Pomoč ne bo namenjena izvozu oziroma z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo.

(3) Pomoč ne bo pogojena s prednostno rabo domačih proizvodov pred uvoženimi.

(4) Do finančnih spodbud niso upravičeni tisti subjekti, ki nimajo poravnanih zapadlih obveznosti do Občine Tišina ali do države.

(5) Do sredstev niso upravičena mikro podjetja, ki so po Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14) v prisilni poravnavi, stečaju ali likvidaciji ter so kapitalsko neustrezna, kar pomeni, da je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala družbe.

(6) Skupna vrednost pomoči, dodeljena istemu upravičencu oziroma enotnemu podjetju na podlagi pravila »de minimis« v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352, 24. 12. 2013) ne sme preseči 200.000,00 EUR (v primeru podjetij, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prometu, znaša zgornja dovoljena meja pomoči 100.000,00 EUR) v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko in namen pomoči ter ne glede na to, ali se pomoč dodeli iz sredstev države, občine ali Unije.

(7) Če je podjetje dejavno v sektorjih iz prvega odstavka tega člena, ter je poleg tega dejavno v enem ali več sektorjih, ali opravlja še druge dejavnosti, ki sodijo na področje uporabe Uredbe Komisije (ES) št. 1407/2013, se ta uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če

podjetje na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, ne prejemajo pomoči de minimis na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1407/2013.

21. člen

(kumulacija de minimis pomoči)

(1) Pomoč de minimis se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči.

(2) Pomoč de minimis, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 360/2012 do zgornje meje, določene v uredbi št. 360/2012.

(3) Pomoč de minimis, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami de minimis do ustrezne zgornje meje (200.000 oziroma 100.000 EUR).

22. člen

UKREP 6: Pomoč za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter naložbe v dopolnilno in nekmetijsko dejavnost na kmetiji – de minimis

(1) Cilj pomoči je diverzifikacija dejavnosti na kmetijskih gospodarstvih v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter širjenje dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti na kmetijskih gospodarstvih.

(2) Upravičeni stroški:

– stroški izdelave projektne dokumentacije za naložbo v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter naložbe v dopolnilne in nekmetijske dejavnosti na kmetiji;

– stroški gradnje ali obnove objekta za dejavnosti predelave in trženja kmetijskih proizvodov ter dopolnilne in nekmetijske dejavnosti na kmetiji;

– stroški nakupa opreme in naprav za dejavnosti predelave in trženja na kmetijah ter dopolnilne in nekmetijske dejavnosti.

(3) Upravičenci do pomoči:

– kmetijska gospodarstva, ki se ukvarjajo z dopolnilno in nekmetijsko dejavnostjo, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov na kmetijskem gospodarstvu in so vpisana v register kmetijskih gospodarstev, s sedežem dejavnosti in naložbo na območju Občine Tišina.

(4) Pogoji za pridobitev sredstev:

dovoljenje za opravljanje dopolnilne in nekmetijske dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu;

dokazilo oziroma potrdilo o registraciji dopolnilne oziroma nekmetijske dejavnosti, v kolikor upravičenec pomoči še nima dovoljenja za opravljanje dejavnosti;

dopolnilna in nekmetijska dejavnost se mora izvajati na kmetiji še vsaj 5 let po zaključeni naložbi;

ustrezno dovoljenje za izvedbo investicije, če je s predpisi s področja gradnje objektov to potrebno;

– projektna dokumentacija za izvedbo naložbe;

poslovni načrt za izvedbo naložbe;

plačani račun in dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

(5) Intenzivnost pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov oziroma do 5.000,00 EUR.

Ne glede na določilo iz prejšnje alineje se pomoč ustrezno zniža, če bi z odobreno pomočjo bil presežen skupni znesek de minimis pomoči iz šestega odstavka 20. člena tega pravilnika.

23. člen

UKREP 7: Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja

(1) Cilj pomoči je doseganje višje ravni strokovne izobrazbe in usposobljenosti kmetov in njihovih družinskih članov

s področja dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja kmetijskih proizvodov, ki niso proizvodi primarne kmetijske proizvodnje.

(2) Upravičeni stroški:

– stroški kotizacije in šolnin za tečaje, seminarje, predavanja in strokovne ekskurzije povezane z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov;

– stroški prevoza in stroški vstopnin za strokovne ogledе povezane z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov;

– stroški strokovnih gradiv, pomembnih za izobraževanje in usposabljanje povezano z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov;

– stroški udeležbe na sejnih, povezanih z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov.

(3) Upravičenci do pomoči:

kmetijska gospodarstva, ki se ukvarjajo z dopolnilno in nekmetijsko dejavnostjo, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov na kmetijskem gospodarstvu in so vpisane v register kmetijskih gospodarstev ter imajo sedež na območju Občine Tišina.

(4) Pogoji za pridobitev sredstev:

dokazilo oziroma potrdilo o registraciji dopolnilne oziroma nekmetijske dejavnosti;

račun in dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč;

program izobraževanja oziroma usposabljanja povezanega z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi na kmetiji, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov;

drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

(5) Intenzivnost pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov oziroma do 5.000,00 EUR.

Ne glede na določilo iz prejšnje alineje se pomoč ustrezno zniža, če bi z odobreno pomočjo bil presežen skupni znesek de minimis pomoči iz šestega odstavka 20. člena tega pravilnika.

24. člen

(obveznosti prejemnika pomoči in občine)

(1) Prejemnik pomoči mora imeti za nakazilo dodeljenih sredstev odprt transakcijski račun v Republiki Sloveniji.

(2) Prejemnik mora k vlogi predložiti:

– pisno izjavo o vseh drugih pomočeh de minimis, ki jih je upravičenec oziroma enotno podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb de minimis v predhodnih dveh in v tekočem proračunskem letu;

– pisno izjavo o drugih že prejetih (ali zaprošenih) pomočeh za iste upravičene stroške, da občina lahko zagotovi, da z dodeljenim zneskom pomoči de minimis, ne bo presežena zgornja meja de minimis pomoči ter zgornje meje in intenzivnosti pomoči po drugih predpisih;

– seznam podjetij, s katerimi je lastniško povezan, tako da se preveri skupen znesek že prejetih de minimis pomoči za vsa, z njim povezana podjetja;

– izjavo o ločitvi dejavnosti oziroma stroškov vezano na določila četrtega in petega odstavka 20. člena tega pravilnika.

(3) Občina bo s sklepom pisno obvestila prejemnika:

– da je pomoč dodeljena po pravilu de minimis v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352, 24. 12. 2013),

– o odobrenem znesku de minimis pomoči.

IV. UKREP PODPORA DELOVANJU DRUŠTEV S PODROČJA KMETIJSTVA IN RAZVOJA PODEŽELJA

25. člen

UKREP 8: Podpora delovanju društev s področja kmetijstva in razvoja podeželja (veljavna zakonodaja s področja javnih financ)

(1) Cilj pomoči:

Društva predstavljajo temelj za izmenjavo znanj in izkušenj med prebivalstvom, ki živi na podeželju. Z ukrepom se spodbuja delovanje društev in s tem dolgoročno dvigniti kvaliteto življenja na podeželju.

(2) Upravičeni stroški:

– materialni stroški za delovanje društev: najem prostora za delovanje društva, pisarniški material, poštnе storitve, fotokopiranje, električna, telefon, internet, komunalne storitve, računovodske storitve, članarina – vključitev v razne zveze/združenja s področja kmetijstva in gozdarstva, naročnina na strokovno publikacijo (revije ...) s področja kmetijstva in gozdarstva (1 izvod), izdajanje društvenega glasila, promocijski material, potni stroški predsednika, tajnika, blagajnika in članov društva, ki jih imajo v zvezi z delovanjem društva, npr. nakup pisarniškega materiala, materiala za promocijo ...;

– stroški izvedbe občnega zbora, seje nadzornega ali upravnega odbora ipd. društva/združenja ter stroški udeležbe na občnih zboreh drugih društev/združenj (vključno s potnimi stroški).

(3) Upravičenci do pomoči:

Upravičenci so opredeljeni v tretjem odstavku 6. člena tega pravilnika.

(4) Pogoji za pridobitev:

– društva, registrirana za delovanje na območju občine ali delujejo na območju občine,

– sofinancirajo se izključno nepridobitne dejavnosti društev,

– odločba o vpisu v register društev,

– seznam vseh članov društva (ime in priimek ter naslov), na katerem so posebej označeni člani iz območja občine.

(5) Intenzivnost pomoči:

– znaša do 100 odstotkov upravičenih stroškov,

– odstotek odobrenih sredstev se določi glede na število članov iz Občine Tišina v društvu/združenju.

(6) Znesek pomoči se določi z javnim razpisom.

V. NADZOR IN SANKCIJE

26. člen

(Nadzor in sankcije)

(1) Namensko porabo proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini, pridobljenih po tem pravilniku in izpolnjevanje pogodbenih obveznosti, spremlja in preverja občinska uprava in komisija, ki jo imenuje župan. Namenskost porabe lahko ugotavlja tudi nadzorni odbor občine.

(2) V primeru ugotovljene nenamenske porabe sredstev, mora prejemnik vrniti odobrena sredstva v celoti s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi, če se ugotovi:

– da so bila dodeljena sredstva delno ali v celoti nenamensko porabljena;

– da je upravičenec za katerikoli namen pridobitve sredstev navajal neresnične podatke;

– da je upravičenec za isti namen in iz istega naslova že pridobil finančna sredstva.

(3) V navedenih primerih ugotovljene nenamenske porabe sredstev, upravičenec izgubi pravico do pridobitve sredstev po tem pravilniku za naslednji dve leti.

VI. HRAMBA DOKUMENTACIJE

27. člen

(Hramba)

(1) Upravičenec mora hraniti vso dokumentacijo, ki je bila podlaga za odobritev pomoči po tem pravilniku, deset let od datuma prejema pomoči iz tega pravilnika.

(2) Občina mora voditi natančne evidence z informacijo o dodeljenih pomočeh in dokazili o izpolnjevanju pogojev deset let od dneva zadnje dodelitve pomoči po tem pravilniku.

VII. KONČNE DOLOČBE

28. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči na področju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Tišina (Uradni list RS, št. 98/13).

29. člen

(1) Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe tega pravilnika se v delu, ki se nanaša na dodelitev pomoči po Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014/EU, začnejo uporabljati po objavi obvestila župana v Uradnem listu Republike Slovenije o pridobitvi potrčila Evropske komisije o prejemu povzetka informacij o državni pomoči z identifikacijsko številko pomoči.

Št. 007-0041/2016-1

Tišina, dne 11. oktobra 2016

Župan
Občine Tišina
Franc Horvat l.r.

TRŽIČ

2803. Odlok o spremembah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-varstvenega zavoda Vrtec Tržič

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP), 40. in 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16 in 49/16 – popr.) ter 18. člena Statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 19/13 in 74/15) je Občinski svet Občine Tržič na 18. redni seji dne 13. 10. 2016 sprejel

O D L O K

o spremembah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-varstvenega zavoda Vrtec Tržič

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-varstvenega zavoda Vrtec Tržič (Uradni list RS, št. 23/11 in 16/14; v nadaljevanju: odlok) se 2. člen spremeni tako, da se glasi:

»Zavod posluje pod imenom: Vrtec Tržič.

Sedež zavoda: Ste Marie aux Mines 28, Tržič.

V sestavo Vrtca Tržič sodijo:

– enota Palček, Cesta Ste Marie aux Mines 28, Tržič in dislocirani oddelek v OŠ Tržič, Šolska ulica 7, Tržič ter dislocirani oddelek Lom, Lom pod Storžičem 12, Tržič,

– enota Deteljica, Kovorska cesta 2, Tržič in dislocirana oddelka v OŠ Bistrica, Begunjska cesta 2, Tržič,

– enota Križe, Cesta Kokrškega odreda 22, Križe in dislocirani oddelek v Snakovem, Pod Slemenom 6, Križe.

Zavod lahko po predhodnem soglasju z ustanoviteljem organizira delo v novi enoti vrtca ali ukine obstoječo, če so zato podani zakonski razlogi.

Po potrebi lahko zavod v soglasju z ustanoviteljem za krajša obdobja ustanovi tudi manjše pridružene oddelke vrtca.«

2. člen

Besedilo prvega odstavka 3. člena odloka se črta.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta prvi in drugi odstavek 3. člena odloka.

3. člen

Besedilo 5. člena odloka se črta v celoti.

4. člen

Besedilo 2. točke II. poglavja se spremeni tako, da se po novem glasi »Pečat in logotip zavoda«.

5. člen

Dosedanji 6. člen odloka postane 5. člen odloka.

Besedilo tretjega, četrtega in petega odstavka se v novo oštevilčenem 5. členu odloka črta.

6. člen

Dosedanji 7. člen postane 6. člen odloka.

7. člen

Doda se nov 7. člen odloka, ki se glasi:

»Zavod ima svoj logotip, ki ga sestavlja risbica deklice v krilu, ki drži vrstico z balonom v obliki srca, pod deklico je napis »Vrtec Tržič vever polet v veliki svet«.«

8. člen

Besedilo prvega odstavka 12. člena odloka se spremeni tako, da se po novem glasi:

»Zavod izvaja vzgojno-varstveno delo za predšolske otroke v starosti od najmanj 11 mesecev, če starši ne uveljavljajo več pravice do starševskega dopusta v obliki polne odsotnosti z dela, do vstopa v osnovno šolo. Lahko pa organizira tudi dnevno varstvo otrok v vzgojnovarstvenih družinah.«

9. člen

Besedilo tretje alineje prvega odstavka 14. člena odloka se spremeni tako, da se po novem glasi:

»strokovni organi,«

10. člen

Besedilo tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 15. člena odloka se spremeni tako, da se po novem glasi:

»V zavodu, v katerem se za izvajanje programov za predšolske otroke oblikuje organizacijska enota, in v javnih vrtcih, v katerih so organizirane enote, morajo biti v svetu zavoda enakomerno zastopani delavci in starši vseh enot vrtca.

Predstavnike delavcev zavoda se voli izmed vseh delavcev.

Predstavnike ustanovitelja imenuje Občinski svet Občine Tržič skladno s Poslovníkom Občinskega sveta Občine Tržič.

Predstavnike zaposlenih izvolijo delavci zavoda neposredno na tajnih volitvah, po postopku in na način, ki ga določa zakon in odlok. Predstavnike staršev izvolijo starši javno na svetu staršev enote vrtca z večino glasov.«

Besedilo sedmega odstavka 15. člena odloka se črta.

Dosedanji osmi, deveti in deseti odstavek postanejo sedmi, osmi in deveti odstavek 15. člena odloka.

V 15. členu se doda besedilo novega desetega odstavka, ki se glasi:

»Članu sveta, ki je bil imenovan oziroma izvoljen po konstituiranju sveta zavoda, se izteče mandat, ko se izteče mandat celotnega sveta.«

11. člen

V drugem odstavku 16. člena odloka se besedi »v zavodu« nadomestita z besedami »na zavodu običajen način«.

V tretjem odstavku 16. člena odloka se za besedami »o razpisu volitev se« doda besedilo »imenuje volilna komisija«.

12. člen

Besedilo prvega odstavka 17. člena odloka se spremeni tako, da se po novem glasi:

»Pravico predlagati kandidate za člane sveta zavoda imajo najmanj 3 delavci zavoda z aktivno volilno pravico in reprezentativni sindikat.«

13. člen

V drugem odstavku 19. člena odloka se za besedo »objavi« doda besedilo »na zavodu običajen način«.

14. člen

V petnajsti alineji tretjega odstavka 22. člena odloka se za besedo »mest« doda besedilo »v soglasju z ustanoviteljem«.

Besedilo osemnajste alineje tretjega odstavka 22. člena odloka se črta.

15. člen

Besedilo drugega odstavka 26. člena odloka se spremeni tako, da se po novem glasi:

»Za vodjo enote vrtca je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za delo vzgojitelja ali svetovalnega delavca.«

16. člen

Besedilo 27. člena odloka se spremeni tako, da se po novem glasi:

»Strokovna organa v zavodu sta vzgojiteljski zbor ter strokovni aktiv vzgojiteljev in pomočnikov vzgojiteljev.«

17. člen

Besedilo drugega odstavka 30. člena odloka se spremeni tako, da se po novem glasi:

»Svet staršev je sestavljen tako, da ima v njem vsak oddelek po enega predstavnika, ki ga starši izvolijo na roditeljskem sestanku oddelka.«

18. člen

Besedilo četrtega odstavka 37.a člena odloka se spremeni tako, da se po novem glasi:

»Zavod je dolžan ustanovitelju:

– vsako leto predložiti letni delovni načrt in poročilo o poslovanju za preteklo leto,
– vsako leto poročati o izvajanju letnega delovnega načrta in razvoja zavoda,

– vsako leto predložiti načrt investicijskega vzdrževanja ter upravljanja z nepremičninami,

– posredovati vsa poročila in ugotovitve na podlagi izvedenih notranjih ali zunanjih revizij, inšpekcijskih pregledov ali pregledov drugih pristojnih organov na upravnem in poslovno finančnem področju,

– po potrebi posredovati podatke, potrebne za spremljanje in financiranje dejavnosti ter v statistične namene.

V 37.a členu se doda besedilo novega petega odstavka, ki se glasi:

»Ustanovitelj lahko med poslovnim letom zahteva posebna ali ustna poročila ter dokumentacijo o posameznih vprašanjih v zvezi z delovanjem vrtca in upravljanja s sredstvi.«

19. člen

Besedilo 38. člena odloka se spremeni tako, da se po novem glasi:

»Nadzor nad izvajanjem zakonov, drugih predpisov in aktov, ki urejajo organizacijo, financiranje, namensko porabo sredstev in opravljanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja v zavodu, izvaja šolska inšpekcija.

Porabo javnih sredstev v zavodu nadzoruje proračunska inšpekcija, Računsko sodišče Republike Slovenije in Nadzorni odbor Občine Tržič.

Gospodarjenje z nepremičnim in s premičnim premoženjem v lasti ustanovitelja nadzira ustanovitelj.

Nadzor nad zakonitostjo dela zavoda iz področij, ki niso navedena v prejšnjih treh odstavkih tega člena, izvajajo pristojne institucije skladno z veljavnimi predpisi.«

20. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0001/2016

Tržič, dne 13. oktobra 2016

Župan
Občine Tržič
mag. Borut Sajovic l.r.

2804. Sklep o določitvi statusa javnega dobra v lasti Občine Tržič

Na podlagi drugega odstavka 3. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US in 46/15), drugega odstavka 21. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odl. US, 57/12, 101/13 – ZDavNepr, 110/13 in 19/15), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO) in 18. člena Statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 19/13 in 74/15) je Občinski svet Občine Tržič na 18. redni seji dne 13. 10. 2016 sprejel

S K L E P

o določitvi statusa javnega dobra v lasti Občine Tržič

1.

Določi se status grajenega javnega dobra lokalnega pomena na nepremičninah:

– parc. št. 1032/7, 986/1, 981/1, 981/35, 981/38, 1033/28, 1033/32, 981/41, 981/46, 981/47, 981/52, 981/53, 981/55, 981/57, 990, 993/7, 998/15 in 999/11, vse k.o. 2142 – Lom pod Storžičem,

– parc. št. 280/42 k.o. 2148 – Senično.

2.

Nepremičnine parc. št. 1032/7, 986/1, 981/1, 981/35, 981/38, 1033/28, 1033/32, 981/41, 981/46, 981/47, 981/52, 981/53, 981/55, 981/57, 990, 993/7, 998/15 in 999/11, vse k.o. 2142 – Lom pod Storžičem, postanejo last Občine Tržič in se pri njih v zemljiški knjigi vknjiži lastninska pravica na ime Občina Tržič, Trg svobode 18, 4290 Tržič, matična številka 5883547000.

3.

Pri nepremičninah iz 1. točke tega sklepa se v zemljiški knjigi zaznamuje grajeno javno dobro lokalnega pomena – občinska cesta.

4.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-32/2016/15(206)

Tržič, dne 14. oktobra 2016

Župan
Občine Tržič
mag. Borut Sajovic l.r.

POPRAVKI**2805. Popravek Sklepa o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za del območja urejanja z oznako 15 S2 Leše – ob grabnu**

Na podlagi 46. in 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) ter 10. in 30. člena Statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 19/13, 74/15) je župan Občine Tržič sprejel

POPRAVEK**Sklepa o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za del območja urejanja z oznako 15 S2 Leše – ob grabnu, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 63/14 dne 22. 8. 2014**

1. V Sklepu o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za del območja urejanja z oznako 15 S2 Leše – ob grabnu, se popravi naziv občinskega podrobnega prostorskega načrta, in sicer se v celotnem sklepu besedilo:

»za del območja urejanja z oznako 15 S2 Leše – ob grabnu«,

nadomesti z naslednjim besedilom:

»za območje enote urejanja prostora z oznako LEŠ 03«.

2. Popravek sklepa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh Občine Tržič.

3. Popravek sklepa začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3500-1/2014(203)

Tržič, dne 10. oktobra 2016

Župan
Občine Tržič
mag. Borut Sajovic l.r.

VSEBINA

MINISTRSTVA			
2797.	Pravilnik o strokovnih nazivih v knjižnični dejavnosti	9017	
USTAVNO SODIŠČE			
2798.	Odločba o razveljavitvi tretje povedi prvega odstavka 78. člena Zakona o kazenskem postopku, kolikor se nanaša na primere, ko je domnevno žaljiva izjava usmerjena osebno zoper sodnika oziroma senat, pred katerim je bila dana oziroma ki je pristojen odločiti o vlogi, ki jo vsebuje; o razveljavitvi druge povedi 130. člena Zakona o kazenskem postopku, kolikor se nanaša na možnost spremembe denarne kazni, izrečene po prvem odstavku 78. člena tega zakona, v kazni zapora; ter o razveljavitvi sklepa Višjega sodišča v Mariboru in sklepa Okrajnega sodišča v Slovenj Gradcu	9027	
OBČINE			
CELJE			
2799.	Obvezna razlaga 1. člena Odloka o zazidalnem načrtu "Gospodarska cona v Celju"	9031	
METLIKA			
2800.	Odlok o 1. rebalansu proračuna Občine Metlika za leto 2016	9032	
2801.	Odlok o razveljavitvi Odloka o zaščiti vodnih virov na območju Gornjega Suhorja in območju črpališča Obrh v Metliki	9033	
TIŠINA			
2802.	Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Tišina za programsko obdobje 2015–2020	9033	
TRŽIČ			
2803.	Odlok o spremembah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-varstvenega zavoda Vrtec Tržič	9041	
2804.	Sklep o določitvi statusa javnega dobra v lasti Občine Tržič		9042
POPRAVKI			
2805.	Popravek Sklepa o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za del območja urejanja z oznako 15 S2 Leše – ob grabnu		9043
Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 14/16			
VSEBINA			
55.	Sklep o potrditvi Zaključkov, sprejetih na sestanku med oblastmi Bosne in Hercegovine in Republike Slovenije pod pokroviteljstvom Oddelka za izvrševanje sodb Evropskega sodišča za človekove pravice, ki je potekal v Sarajevu 6. in 7. aprila 2016 glede izvrševanja sodbe v zadevi Ališić (pritožba št. 60642/08)		345
<i>Obvestilo o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb</i>			
56.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o sodelovanju pri civilnem Globalnem satelitskem navigacijskem sistemu (GNSS) med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami ter Ukrajino		347
57.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o sodelovanju med Ministrstvom za kulturo Republike Slovenije in Generalno upravo za tisk in objave Ljudske republike Kitajske		347
58.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Turkmenistana o sodelovanju na področju prometa		347
59.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Turkmenistana o mednarodnem cestnem prometu		347

